47ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 833 Կ. ՊՈԼԻՍ ՇԱԲԱԹ 13·26 ՄԱՐՏ 1904 8 ՄՈՒՇԱՐԻՄ 1322 — 13 ՄԱՐԹ 1320

Journal Arménien
MANZOUMÉ-I-EFKIAR
Grand' Rue de la S-Porte,
CONSTANTINOPLE

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Ֆ. ԳԱՅՍԷՐԵԱՆ
ՈՐՈՒ Կ'ՈՒՂՂՈՒԻ ԱՄԷՆ ՏԵՍԱԿ ԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
38, Գալաթիոյ Մեծաքար, 38

Խմբագրութեան ուղղուած գրութիւններ եւ չեն տրուիր։

Մանզումէի Էֆքեար

ՀԱՅԱԹԵՐԹ ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԳԻՏԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

منظومهٔ افکار
ارمنیجه یومیه سیاسی غزه‌در
صاحب امتیازی : ارمانسی فریه
اداره خانه‌سی : باب عالی جاده‌سنده نومرو ۳۸

ԳԻՆԸ ԿԱՆԻՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

	Տարեկան	Վեցամսեայ
Զուրոյ համար	80 ղ.	50 ղ.
Գաւառներու համար	108 »	60 »
Արտասահմանի համար	25 ֆր.	13 ֆր.

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ
Մէկ անգամի համար, տողը 5 ղրուշ։
Մէկ անգամէ աւելի ծանուցմանը համար մասնաւոր պայմաններ։

10 ՓԱՐԱ — ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ "ՄԱՆԶՈՒՄԷ„ ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԱՄԷՆ ՕՐ ԱՌՇԱԼՈՅՍԻՆ — 10 ՓԱՐԱ

ԵՕԹՆ ԵՕԹՆԵԱԿ

ԳԱԼՍՏԵԱՆ ԿԻՐԱԿԻՆ

Հայ. Ս. Եկեղեցին բուն Մեծ Պահոց մէջ Քրիստոսի երկրորդ գալստեան յիշատակութեան կիրակին գարնանամուտին կամ անկէ քիչ յետոյ տնօրինած է, ցոյց տալու համար մեղքերու մեռելութենէն վերջ հոգեկան նոր կեանքին փթթումը, ինչպէս բնութեան վերանորոգ կենցաղումը ձմրան եղանակէն վերջ։

Գարունը եկաւ. պայծառ ու բաւական բարկ արեւու մը ճառագայթներուն միայն կը սպասեն ծիծեռնակները իրենց երեւումը ընելու համար մեր սանիքներուն չորրը. երկնքին մչուշը ու աղտոտ գորշութիւնը անա ընդհատուլ կը փարատին բոլորովին, երբ մէկ քանի օրէն գարնան արեւը կը վերստանայ իր սովորական զօրութիւնը, նինջ հորիզոնը կրկին փայլեցնելու համար մեր աչքին առջեւ. ձմեռնային խստութիւնը անցաւ, փոթորիկի, ձիւնի երկիւղները անհետ եղան, և ամառնային կեանքը կը ժպտի իր նորագոյն յայտնութեամբ, և հարս բնութեան վարդագոյն այտերը պիտի ողողուենք։ Գարնանային վերակենդանութիւնը կազդուրում պիտի տայ մեր մարմինին, դաշտերը ծաղիկներով պիտի զարդարուին և ծառերը կանանչով, աշխատութեան երգ ի բերան՝ երկրագործը դաշտ պիտի վազէ, և մշակները պարէզները պիտի դիմեն, ձմրան ցրտութիւնը տեղի պիտի տայ ընդհանուր նիւթական ոգեւորութեան մը բովանդակ արարածական բնութեան մէջ։ Պիտի խայտանք ողջունելով մեր թեւաւոր հիւրերուն գալուստը, որոնք իրենց բարձրաձայն խոյանքով, զիկզակ ուսուսումներով, կամ հոգեզմայլ մեղեդիներով պիտի թրթռացնեն իրենց չուրջը։ Գարուն է. արշալոյսը կանուխ կը սկսի, և կենդանարար արեւը շատ աւելի կը սպասէ հորիզոնին վրայ, կանուխ կ'ելնէ, ուշ կը պառկի, ջերմութեան հետ բեղնաւորութիւն ընծայելով մայր բնութեան։ Դաշտերը պիտի հրճուին, անտառները պիտի ցնծան իրենց բնակիչներուն կրկնակի ժամանումին վրայ, և խանդավառութիւնը պիտի եղանակաւորուի արարչութեան մէջ մի մասին վրայ, կեանքը ծիծաղախիտ պիտի ըլլայ, քանզի գարունն է որ կուգայ և վառ գոյները պիտի պսպղան ամենուրեք, կիտուածը ծաղիկներուն, գրագռնիկները խոտերուն, թաւ թաւիշը կանանչին պիտի վառուին փարիսա, բոսորագեղ, բնութիւնը նորահրաշ պիտի կենդանանայ գործուի դարձեալ, և նորափետուր պիտի զգենուն համագոյզ ձմրան մերկութենէն ու չորութենէն վերջ։ Գարունն է եկեր նախշուն թեւերով, ու շողշողուն, արփենի վայելչութեամբ կը ծիծաղին երկինք, և լուսաւորները կ'ողողուին հեղեղանման պայծառութեամբ։ Այս ամենքէն կեանքոտ խանդը կը փոխանցուի մեր երակներուն մէջ, և փառք տալով Նախախնամութեան կը գովաբանենք Արարիչը և կը դրուատենք զԱյն որ բաշխողն է կեանքին, որ վարդին գոյնը կուտայ, և արեւուն ալ տաքը, որ ծառերը կը զարդարէ, և խոտերը կ'ամեցնէ, որ անբաւական կ'ընէ լոյսին գանձարանները, և անոյշ բուրմունքներուն ընդունարանները կը լեցնէ։

Այս ընդհանուր ժամանումներուն մէջ չենք ողջուներ միայն կրկին գալուստը մեր ընտանեկան անդամներուն զոր բնական Մահը խլեց մեր գիրկերէն այս ձմրան մէջ։

Սակայն, ո՛վ Քրիստոնեայ, անանք մեր Տիրոջը հետ պիտի ըլլան անոր երկրորդ գալստեան ժամանակ, դուն հաւատա՝ միայն եւ պիտի ապրիս ու անանք ալ օրմը պիտի ապրին ու դուն ալ անոնց հետ պիտի ապրիս։ Երբեք անդարմանելի անյայտացում չկայ բնութեան մէջ. ամենանչին մասնիկ մը որ երբեմն կեանք կը ունէր, կարելի չէ որ կորսուի ի սպառ. ուր մնաց մարդը, որուն թէ՛ մարմինը եւ թէ հոգին համակ կենդանութիւն են։ Ամենքս ալ մեր ընտանեաց սիրելիներուն հետ պիտի ըլլանք, երբ ճառագայթէ Տէրը իր երկրորդ գալուստը, երբ արտափայլէ իր վերերեւումը ամպերուն վրայ, եւ մեզ ամենքս իրեն քաշէ գերեզմաններէն։ Մի՛ ձանձրանար, միայն թէ մաքուր պահէ սիրտդ, հոգիդ, արժանաւոր ընդունարան մը ընծայելու համար Փրկչին, որուն երկրորդ գալուստը անակնկալ եւ անսպասելի պիտի ըլլայ. մեղքերուն մահէն թօթափէ՛ հոգիդ, սրբութեամբ մօտեցիր սուրբ պատուիրաններուն, պահպանէ՛ զանոնք ջերմեռանդութեամբ, յուսա՝ թէ Տէրը պիտի գայ նորագոյն կեանք եւ անսպառ կենդանութիւն պարգեւելու իր հաւատացեալներուն։

Հաւատա՛ թէ իր գալստեան խորհուրդը առաջուընէ գուշակեց մեզի եւ բազմապատիկ օրինակներով խօսեցաւ մարգարէներուն բերանով։ Հաւատա՛ թէ անոր գալուստը յաւիտենական գարունը պիտի բերէ, զոր ձմրան ցուրտերը եւ ձիւները պիտի չգան ընաւ աղարտել։ Միայն թէ աղօթէ՛ որ պատրաստ ըլլաս ընդունելու զայն արժանաւորապէս, մաքրած ըլլաս հոգիդ նիւթական աղտերէն, ու մեղքի արատները սրբուած ըլլան հոգիէդ։ Եւ պիտի տեսնես կրկին քու սիրելիներդ, որոնց պիտի ժպտես գերագոյն ժպիտով եւ ասնոնց պիտի ըլլայ վայելքը ու հրճուանքը անսպառ։

Հաւատա՛ և պիտի ապրիս. ո՛վ Քրիստոնեայ։ Ո՛րքան ծանր կը կարծէիր ապաշխարութեան բեռը, զոր եկեղեցին պարտաւորեց կրել, բայց ահա կը թեթեւնայ անիկան հազիւ թէ զգացիր ծանրութիւնը, և ահա Տիրոջ ողորմութեամբ կը թօթափես զայն, բայց միայն թէ թօթափումը և թեթեւացումը իրական ըլլան, զգաս թէ թեթեւցած է հոգիդ մեղքիդ ծանրութենէն, և պիտի կենաս նայիլ պարզերես և առանց ամօթի Անոր երեսին, որուն ցոլմունքները նիւթական աշխարհի մէջ գարնան միջոցաւ կը գուշակեն անօրինակ և սքանչելի փառքը Քրիստոսի երկրորդ գալուստին, որուն կ'սպասենք ակնդէտ։ Մի՛ ըսեր թէ շատ ուշ է։ Ժամանակը նշանակութիւն չունի երկնային և հոգեւոր տնտեսութեան մէջ։ Նախախնամութիւնը իր գործը կը անօրինէ անժամանակ, դարերը վայրկեան են Աստուծոյ համար, և հազար տարին երկիկ օրուան մը պէս է Անոր համար, որ վեց օրուան ամենանչին ժամանակի մը մէջ հրաշագործեց Տիեզերքը իր անբովանդակելի ընդարձակութեամբ և անհաշուելի մեծութեամբ, որ փոշիի պէս երկնքի երեսը ցանեց լուսաւորները, և դարարիքի անսպառ սիրմերով օժտեց հողի մէն մի մաս, և կենդանութեան շունչով ոգեւորեց բանական էակներու անհաշուելի խումբեր։ Ժամանակէն դուն օգտուէ՛ հոգեւոր մաքրութիւնդ ի գլուխ հանելու համար, որպէս զի պատրաստ ըլլաս Տիրոջդ անժամանակ գալուստին։ Բնութիւնը երբեք իր նիւթական վերակենդանութեան խոստումը ի դերև չէ հանած, գարուններ ձմեռներու յաջորդած են թուական ճշդութեամբ, ծաղիկները իրենց գլուխները դարձեալ վեր առած են այնպիսի տեղուանք, ուրկէց կենդանութեան ոև է նշոյլ յաւէտ խոյս տուած կը թուէր, ծաղկանկար գետին մը կը փթթի յանկարծ մեր ոտքերուն տակ, ուր ձիւնն ու սառը փռուած կը տեսնէինք։ Կապոյտ երկնքին երեսը ակօսելով կը պըսպղան ճառագայթներ, մինչ ամիսներով գորշ և թուխ ամպեր անհերձանելի վարագոյրով մը կը թուէին աքօղել զայն յաւէտ մեր աչքերէն, Վստահ եղի՛ր թէ Տէրն ալ ի դերև չի հաներ իր խոստումը։ և Իր երկրորդ գալստեամբ մեր սիրելիներուն հետ դատակից պիտի ընէ մեզ, իր երեսը պիտի երևցնէ և պիտի ողողմի մերմեղքին, բաւական է որ մաքրուած ըլլանք։ Բայց մի՛ ըսեր թէ դեռ ժամանակ կայ մաքրուելու, քանի որ գիտես թէ Տիրոջ երկրորդ գալուստը անժամանակ է։ Առաջին գալուստը նապէս գուշակուած էր, բայց երկրորդ գալուստը ժամանակի հաշուով չի չափուիր, իր Փրկչական Խօսքը աւանդ ձգեց մեզ, որուն պահանջութեան հաշիւը պիտի պահանջէ մեզմէ յանկարծ ա՛յնպիսի ժամանակի մը մէջ, ուր բնաւ չէինք յուսար։ Չես գիտեր թէ ե՛րբ պիտի գայ գողը, բայց տանդ դուռը բաց չես պահիր գիշերները, միշտ հարկ եղած զգուշութիւնը կ'ընես պահպանութեանդ համար։ Նոյնը իմացիր մեր Տիրոջ երկրորդ գալստեան համար, և միշտ մաքրուած սպասէ Անոր, որ ահա կուգայ և չուշանար, որովհետեւ ժամանակը յայտնի չէ։

Եւ հոգեւոր պատրաստութեան գործը մեր կարծածին չափ դժուար չէ. տարօրինակ հանճարի պէտք չկայ ասոր համար, հոգիի խոնարհութիւնը հանճարեղներուն գործը չէ միայն։ Տիրոջ չնորհքը կը փթթի, ծլարձակ կ'ուռճանայ ամէն բանաւոր էակի մէջ հաւասարապէս։ Պարզ է և դիւրամատչելի Անոր Խօսքը։ Եկեղեցին է Անոր Խօսքին պահարանը, Անոր վարդապետութեան լոյսը հո՛ն կը շողայ, հո՛ն կը գտնէ հաւատացեալը կեանքին մէջ մանելու դուռը և ճանապարհը։ Տէրը տուաւ մեր մտքին ոյժը, և անկէց ծանր բան մը չի պահանջեր, անկարելին չի պարտաւորեր։ Ընկերին սէրը, Աստուծոյ հանդէպ մեր պարտաւորութիւնը, և մեր անձերուն հանդէպ մեր բարեկամութիւնը անտանելի բեռներ չեն երբեք։ Աղքատին ձեռք կարկառելու, մեր աւելորդէն անոր համար չորաբեկ հաց մը մատակարարելու, տառապեալը այս տխնական օրերուն մեզի հետ միութարուած տեսնելու պարտականութիւնը այնքան ծանր բան մըն է, սիրելի ընթերցող։ Ո՛վ երբեք աղքատացած է, կորսնցուցած է բոլորովին իր ունեցածները ա՛յն պատճառաւ՝ իբր թէ աղքատներուն օգնած է։ Ընդհակառակն բարերարելու ընծային զգացումը քաղցրացուցած է մեր կեանքը, բարութիւնը մեր կեանքին հրապոյրն է, և չքաւորը կշտացնելու գոհունակութիւնը, մերկը հագուած տեսնելու հրճուանքը մեր հոգին նորոգելու առաջին և միակ առիթը եղած ինչ։ Անգութ հարուստը իր ոսկիներուն դէպէն հաճոյք չի զգար, հաւաքելու և միշտ հաւաքելու գերին դարձած՝ անոր ձեռքին մէջ պաղ մետաղի ստուեցուցիչ կտոր մը կը դառնայ ինչ որ սահմանուած էր իրեն չուրջը տաք համակրութիւն մը սփռելու, սիրոյ և գութի հոսանքներ առաջ բերելու։

Բայց կ'երեւի թէ դժուար է բարերարելը, քանի որ մեր Տէրն ինք ըսաւ թէ ո՛րքան դժուար է ինչք ունեցողներուն համար Աստուծոյ արքայութիւնը մտնել։ Տիրոջ այս հայրական սպառնալիքը իրրեւ պարզ յորդոր մը ընդունինք, սիրելի ընթերցող, և մեր մամոնայէն բարեկամներ չենանք մեզի, բարեկամ հոս այս աշխարհիս մէջ, և բարեկամ հոն վերին աշխարհին մէջ մեր Տիրոջ քով, որ մերկապարանոց կը տեսնէ ամէն բան, որուն համար անդուանդը գաղտնիք չունի, և անհունը անծածկայթ է Անոր աչքին առջեւ, որ կ'ընդդիմէ հաւասարապէս անսահման մեծը և անծաւալ փոքրը։

Մեր անձին հանդէպ մեր ունեցած պարտականութեան համար արդէն ասկեց առաջ առիթ ունեցանք խօսակցելու մեր սիրելի ընթերցողին հետ Հաճոյքին, Հոգիին ու Մարմինին անտեսութեան վրայ ակնարկներ ձգելով։

Առ Աստուած մեր պարտականութիւնը պարզ աղօթքն է միայն, մեր բարեգործութիւններուն վրայ աւելցած։ Աղօթքը բովն է, ուր կը մաքրուին, կը զտուին մեր հոգիները, ինչպէս ոսկին իր աղտերէն կը սրբուի արհեստաւորին բովին մէջ։ Աղօթքը մեր հոգիին վերանորոգ կենդանութեան նշանն է, անոր վերացումն է տեսանելիէն դէպ ի անտեսանելին, չչափելիէն դէպ ի անչափը, մարմնաւորէն վերընծիւղուած անութեական ծաղիկն է, խունկն է անուշաբոյր որ կ'երթայ կը խառնուի երկնքին անհունութեան մէջէն Մեծ Անհունին, Անպարփակելի Մեծին անաւոր վեհութեան խորհուրդներուն բուրուանին։ Աղօթքը պարզ խօսակցութիւն մըն է, թեթեւ, անոյշ, անձայն ու անչշուկ հաղորդակցութիւն մը մեր Տիրոջ հետ, հոգիին մրմունջն է, անաղարտ պաղատանքն է մեր հոգիներուն ստեղծողին, որ հաճի բնակիլ իր չինած խորաններուն մէջ, մաքրել զանոնք, և աստուածավայել տաճար ընծայել իր անպարփակ բնակութեան։

Սիրելի ընթերցող, ո՞վ չի զգար իր ներսիդին աղօթելու պէտքը, և ո՞վ չէ աղօթած երբեք իր կեանքին տեւողութեան միջոցին։ Ամենէն դառնասիրտ մեղաւորը, ամենէն ապառում ոճրագործը անգամ առանց աղօթելու չեն փակած իրենց աչքերը այս զգալի աշխարհիս լոյսին առջեւ։ Աղօթելու տենչն իսկ անհերքելի ապացոյց մըն է հոգիին ինքնութեան, և, հետեւաբար, նախախնամող էակին գոյութեան։ Եթէ արեւը չըլլայ, ինչո՞ւ և ինչպէս ծլի ծաղիկը ու խայտայ խոտը, եթէ ամպին բարերար չողը չըլլայ, ինչո՞ւ կամ ինչպէս դալարագեղ զգենուն մեր դաշտերը, և պտղաբերեն մեր պարտէզները, ինչո՞ւ կամ ինչպէս խայծին ողկոյզները մեր այգիներուն մէջ, և կենդանի վառ գոյներ պարուրեն մեզ գարնանային վերակենդանութեան առեն։ Այսպէս ալ, եթէ հոգին չըլլայ, կամ հոգիին ստեղծողը իրական չըլլայ, ինչո՞ւ կամ ինչպէս աղօթելու պէտքը ծնի մեր ներսիդին, և անկարկանդ բաղձանքը պոռթկայ մեր մէջ աչքերնիս վեր բարձրացնելու և խօսքի բբանուելու Անծանօթին հետ, անոյշ հրծումներ ունենալու, և բարձրաձայց մտածումներով ներքին յարաբերութեան մէջ մտնելու Անոր հետ, որուն կը հաւատանք, թէեւ չենք տեսներ։

Ուրեմն դժուա՞ր է միթէ առ Աստուած մեր պարտականութիւնը կատարելը աղօթքի ձեւով, ինչպէս մեր քնկերին հանդէպ մեր պարտականութիւնը կը կատարենք բարեգործութիւններու ձեւով։

Այսպէս պատրաստուած՝ սպասե՛նք երկրորդ գալստեան մեր խոնարհ Փրկչին, և մեզ քերու բեռնէն ազատուած, թեթեւ հոգիներով աղօթենք վաղը մեր եկեղեցիին հետ. —

«Գթալով մեզի մարմին հագար, և նորոգեցիր հինցածները. ո՛վ Քրիստոս, նորոգէ՛ մեզ հոգիով և ողորմէ։

«Խաչին վրայ մեռար մարմինով, և զմեզ մեռածներս կենդանացուցիր. ո՛վ Քրիստոս, զմեզ ալ ապրեցուր հոգիով, և ողորմէ։

«Մեռելներէն յարութիւն առիր, և մեր բնութիւնը արթնցուցիր հոգեւոր յարութեան յուսով. ո՛վ Քրիստոս, զմեզ ալ հոգիով արթնցուր և ողորմէ։

«Քու սիրելի Ղազարոսդ գերեզմանէն դուրս կանչեցիր. զմեզ ալ հոգիով դէպ ի քու կեանքդ կանչէ և ողորմէ։

«Ո՛վ Տէր, դժոխքը սոսկաց քու յարութեանդ հրալի տեսիլքէն և սարսափելի փայլումէն, և մեռելները ընդհանուր յարութեան հաւատքով արթնցուցիր քեզի հետ, որ ողջ ես յաւէտ։

«Ո՛վ Քրիստոս, երբ հայրական փառքովդ երկինքէն ծագիս և մեռելները արթնցնես, ա՛յն միջոցին ալ կողմդ դիր և զմեզ կանչէ քու փառքիդ մէջ։

«Երբ քու դատաւորութեանդ երկմտանիով այս աշխարհիս կալը քու չտեմարաններուդ մէջը հաւաքես, ո՛վ Տէր, արդարներուն հետ ժողովէ՛ զմեզ։

«Երբ հարս եղած եկեղեցին իմաստուն սուրբ կոյսերուն հետ քեզի՛ փեսայիդ հետ միանայ, արժանի ըլլէ՛ որ մենք ալ անոնց հետ ներքին սենեակը մտնենք, և երգենք քու փառքդ բարձունքին մէջ։»

Եւ մարմիններու յարութեան յուսաւելի համակրանքով վերաբերուիլ Հրաչեայի, որ քիչ մը ետ երկարելէ ետք այցելութիւնը, ամէն օր Մեծ Նոր խանի գրասենեակը հանդիպելու և ուրիշ անգամներ ալ տուն այցելելու խոստումով մեկնեցաւ։

Պարգեւեան կնոջը ուղղելով խօսքը։

—Տեսա՞ր մարդը ըսաւ, դատարակուած, զարգացած երիտասարդը, սանկ կ'ըլլայ,

—Աստուած հօրն ու մօրը պահէ, չիտակը անման զաւակ է, պատասխանեց տանտիրուհին.

—Միւսիս Կէչկուառդ անոր քով ինչ կ'արժէ,

—Ան ալ իր տեղը ունի յարեց տիկինը, ամէն մարդ մէկ բնաւորութիւն չկրնար ունենալ, ոմանք աշխոյժ եռանդոտ կ'ըլլան, ոմանք ալ պաղարիւն,

—Պաղարիւն մ'ըսեր, ոմանք թեթեւ հաւկիթ կ'ըլլան, ըսէ, ոմանք ալ ծանրգլուխ։ Ինչու չէր կրցեր նստեր ու ելաւ փախաւ, մարդուն լեզուն կը կապեն սանկ։

—Կը ներես, ով որ ալ ըլլար չէր կրնար դիմանալ մեր ըրած անկրթութեանը, ամէնքս ալ Հրաչեային խօսքերովը զբաղեցանք և Կէչկուառը բոլորովին մոռցանք

—Շատ աղէկ, ըսաւ Պարգեւեան երգիծանքով, գոնէ դուն մոռնալու չէիր, ինչո՞ւ մոռցար, բայց Հրաչեայի նման բացարձակ արժանիքը ամէն մարդ իրեն կը գրաւէ ու սանկ ոչնչութիւններն ալ ձգել փախչելու կը պարտաւորէ։

(Շարունակելի)

«ՄԱՆԶՈՒՄԷ»Ի ԹՈՒՐԹՈՆԸ 20

ՔԱՍԿԷՄ

ՈՍԿԻՆԵՐՈՒ ՃԱՄԲՈՒՆ

ՎԻՊ

ՅԵՂԱԿԱՆ-ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻՑ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

Բ.

Կառքը երբ Կայծակեաններու դրան առջեւ հասաւ, Կռէկուառ անմիջապէս վար ցատքեց ու առանց մօրը կառքէն իջնելուն օգնելու և անոր հետ երկու խօսք փոխանակելու, բարկութենէն կրակ ու բոց կտրած՝ ներս իսկ չմտաւ ու արագ քայլերով հեռացաւ։ Մայրը զուր տեղը մէկ քանի անգամ կանչեց ետեւէն, խեղճ կինը տեսնելով որ խայտառակ պիտի ըլլայ դրացիներուն և անցուդարձ ընողներուն առջեւ՝ յուզումնալից կացութեան մը մէջ՝ մնաւ իրենց բնակարանէն ներս։ Ամուսինը՝ Պետրոս Կայծակեան՝ վաթսուն տարեկանի մտ անձնաւորութիւն մը՝ կնոջը սրտաբեկ վիճակն ու առանձին վերադարձը տեսնելով, յանկարծակիի եկած՝ աննկարագրելի իրարանցումով մը,

—Ինչ կայ Թագուկ, հարցուց, ադ ի՞նչ գոյն է, ինչո՞ւ մինակ ես, Գրիգորին ո՞ւր է։

Տանտիրուհին զաւակին իրեն ըրած նախատինքներէն յուզուած,

—Զաւակ չէ՛, պատուհաս է աս լակոտդ, ըսաւ փղձկելով, Պարգեւեաններէն ելանք մինչեւ մեր տունը հետս կոխ, կոխ, կոխ, բոլոր անցորդները՝ մեր կառքին մէջ կուրտիլը տեսնելով կը խնդային, հոս ալ գալերնուս պէս ձգեց փախաւ. չէ՛, եթէ հայր ես ինչ որ պիտի ընես ըրէ՛, աս խայտառակութեանը չեմ կրնար դիմանալ ես։

Կայծակեան որ արդէն շատ լաւ գիտէր զաւակին բնաւորութիւնը՝ բնաւ չզարմացաւ ու խոր հառաչ մը քաշելով,

—Կոխիլն պատճառը ի՞նչ է եղեր նայինք, ըսաւ, եթէ իրարու ըսելիք մը ունէիք, չկրցա՞ք մինչեւ տուն գալը համբերել։

—Լակոտդ ատանկ բաներէ կը հասկնա՞յ, «ես Բարիզ մեծցած եմ»ը գլխուն դրեր, ինքներին հաւներ՝ բերնին եկածը թող կուտայ. բարով խերով չը դրկէինք Բարիզ որ ասանկ գլխուننուս փորձանք չբանար։

—Հապա՛, դիւրին բան կը կարծէիր անոր հետ վարուիլը, տե՛ս դուն հետը այցելութեան մը գացիր, այսչափ կը դժգոհաս, հապա ե՞ս ինչ ընեմ որ ամէն օր բերնին հոտը պիտի քաշեմ, հիմա հակցա՞ր որ ըսածներուս ամենքն ալ արդարացի են։

—Ես քեզ մեղա՛յ, գոչեց մայրը, ես քեզ մեղա՛յ, անգամ մ'ալ թեր ելլա՛լ, Աստուած չընէ, կուին որ ըսես բոլորովին պարապ բանի համար է. ուրիշ չնորհքով երիտասարդ մը եկաւ Պարգեւեաններուն, չենք չնորհք խօսեցաւ, պատմութիւններ ըրաւ, ամենքս ալ մտիկ ըրինք. ասիկայ նախանձեր է անոր վրայ, ճամբան կը կռուրտի որ ինչո՞ւ այնչափ կարեւորութիւն տուեր եմ. ի՞նչ ընէի, երեսս ծռէի՞. իրեն պէս հարիւր հատը կ'արժէր չիտակը։

—Աղէ՛կ, աղէ՛կ, ըսաւ կայծակեան, օ՛խ ըլլայ. թո՛ղ խայտառակուի որ հասկնայ իրեն արժէքը, կ'երեւայ որ Նուա՛րդ ալ, Պարգեւեաններն ալ անոր աւելի կարեւորութիւն տուած են ուինք որ բանի մը տեղ դրած է ինքզինք, երեսէ իյնալը տեսնելով կատղած է, աղէ՛կ, աղէ՛կ, ասիկայ դաս թող ըլլայ իրեն։

—Աղէ՛կ ալ գիտցար, յարեց տիկինը, ա՛ն տղան տեսնողը իրեն երեսը չի նայիր, ան ալ իր տարիքովը՝ իրմէ ալ պզտիկ է, բայց խելքը գլուխը, միւռոնը երեսը, ծանր գլուխ, անուշ լեզու, ինքզինքը սիրցնելուն ամէն ճամբաները գիտէ, Նուարդին քով ուրիշ աղուոր հիւր աղջիկ մ'ալ կար, երկուքն ալ ան մանչը տեսնելուն պէս, սկսան ուրիշ հոն գտնուողներուն նման անով զբաղիլ, ասիկայ ծանրին եկած ըլլալու է որ ծանր խօսքեր կը պօռար կառքին մէջ Պարգեւեաններուն համար.

«վատ, ստորին, չլթիկ են, աղջիկին չեմ առներ» կ'ըսէր։

—Ամո՛ն թող առնէ, ըսաւ կայծակեան դառն երգիծանքով, աս ի՞նչ մեծ զրկանք է որ պիտի ընէ Պարգեւեաններուն. աղջիկ չէ՛, կատու անգամ տուող չըլլար ան ապուշին, մինչեւ որ ադ գլուխը չփոխէ. եթէ Պարգեւեանները ատանկ նպատակ մը ունենային իսկ, մտէն ճանչնալուն պէս, ետ պիտի դառնային։

Երկու ամուսինները լուրջ խօսակցութեան մը բռնուեցան Կռէկուառի նկատմամբ և մայրը բարկութեան առաջին թափը անցընելէ ետք, կամաց կամաց սկսաւ իր սովորական պաշտպանողականներուն, ամէն պարագայի մէջ զաւակը չքմեղացնելու համար։ Մայրական զգացումը ո՛րչափ ալ վիրաւորուած ըլլար, չէր կրնար տեւական կերպով աննպաստ մնալ զաւակին համար, և Տիկին Կայծակեան անդրադառնալով Պարգեւեաններու այցելութեան, իրաւացի պատճառներ կը գտնէր Կռէկուառի զայրոյթը արդարացնող։ Կայծակեան ալ թէև անհամաձայն էր զաւակին հետ, սակայն վայրկեան մը իսկ չէր դադրեր զայն Պարգեւեանի փեսայ տալու միջոցներուն վրայ խորհելէ, վստահ ըլլալով որ եթէ յաջողէր գործադրել այս ծրագիրը, պահուած պիտի ըլլար զաւակին ապագան թէ՛ նիւթապէս և թէ ընտանեպէս։

—Ես ասանկ բաներու վրայ հեռը չխօսելու ուխտ ըրած եմ, ըսաւ հայրը, դուն մայրն ես, պատուիրէ սա աղուդ քիչ մը խելքը գլուխը թո՛ղ ժողուէ, այսօրուան երիտասարդին այցելութիւնը ինչ դառ մը կրնայ ըլլալ իրեն. իրաւ է որ Պարգեւեան էֆէնտին ասանկ տղուն աղջիկ չի տար, բայց ես պիտի յաջողցնեմ գործը, Պարգեւեանի կնիկն ալ աղջիկն ալ աս մեր խենթին կողմն են։ Կ'երեւայ որ անոր կոտրտուքներէն ու Բարիզեան ձեւերէն խաբուած են, ինչ կ'ուզէ ըլլայ, ես վստահ եմ որ եթէ ինքը քիչ մը ծանր կենայ, դժուար չպիտի ըլլայ Նուարդին հետ զինքը ամուսնացնելը, Սիմոն էֆէնտին կնկանը բերնով ջուր կը խմէ, կնիկն ալ աս մերինը մարդու տեղ դրեր է։

—Աստուած ինք յաջողցնէ, բարեմաղթեց տիկինը սրտաբուխ մաղթանքով մը. դուն ալ շատ վրան մի՛ ծանրանար, ճահիլ է, որերնիս անկէ աղէկ էինք անոր տարիքը ունեցած ատենս։

—Պարապ խօսքեր մըներ, ըսաւ Կայծակեան, դուն խրատ տուր որ խելքը գլուխը ժողուէ, զէվզէկութիւնը ձգէ. աստեղը Բարիզի փողոցները չեն որ ատանկ թեթեւութիւնները ստակ ընեն։

* * *

Միւս կողմէ Պարգեւեանները կռահած էին Կռէկուառի զգացած վիրաւորանքը և մայր ու աղջիկ կը զղջային, վաղեմի բարեկամի մը սիրտը կոտրած ըլլալնուն համար, մինչդեռ Սիմոն էֆէնտին, տարած յաղթանակէն վերջին ծայր գոհ, կը շարունակէր ա՛ւ

...ովը խանդավառ, երգենք մեր Եկեղեցիին հետ. —

«Աստուծոյ գառնուկիդ արիւնով մեզի՝ փրկուածներուս մարգարէին տուած բարի լուրին հաւատամք, մենք՝ անտառի ծառերս կը հրմունք, կը խայտանք Տիրոջդ երկրորդ գալուստին վրայ. չնորհ ըրէ՛ մեզի, ո՛վ Տէր, որպէս զի քեզմէ տնկուած ծառերուն՝ այսինքն արդարներուն հետ հիմա՝ այս աշխարհիս մէջ յուսով ուրախանանք, և երկրորդ գալուստիդ ժամանակ ալ քեզի հետ հրմունք, խայտանք։»

ԵՐ. Տ. ԱՆԴՐԷԱՍԵԱՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

ՅԱՌԱՋԽԱՂԱՑՈՒՄ ՔՈՐԷԱՅԻ ՄԷՋ

ՀԱԲՈՆՅԻՐ ԿԸ ՇԱՐԺԻՆ ԴԷՊԻ ՀԻՍՈՒՍ

ԶԱՐԸ ԵՒ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ

ԹՈՔԻՕԻ ՌՈՒՍ ԴԵՍՊԱՆԸ

(Ծերապական վերջին թղթաբերով առնուած թերթերեն։ Դեպերը պատմուած իրենց կանոնաւորութեամբ եւ ցարուցեալաբար)։

ԹՈՔԻՕ, Մարտ 21. — Իթօ Մարքիզին Պատուիրակութիւնը կատարելապէս յաջողած է։ Քորէայի Կայսրը և իր խորհրդականները հիմա աւելի հակամէտ են վստահութիւն ունենալու Ճաբոնի չարժառիթներուն և քաղաքականութեան վրայ։ Մարքիզը ապահովցուցեր է Քորէայի Արքունիքը թէ իր կառավարութիւնը դիւրատար պայմաններով 5 միլիոն եէնի փոխառութիւն մը պիտի ընէ, Քորէայի ելմտական բարենորոգութիւնը ի գլուխ հանելու համար։ Գոհացուցիչ կարգադրութիւն մըն ալ պիտի ըլլայ Ճաբոնցի խորհրդականներ անուանելու Քորէական Վարչութեան մէջ։

ԹԻԷՆՑԻՆ, Մարտ 21.—Զինու արտաքին գործոց նախարարութիւնը Տէրութիւններուն դիմեց խնդրելու որ մէկ տարի յետաձգուի Զինական տուգանքին վճարումը, որովհետեւ Զինաստան իր տրամադրութեան տակ ունեցած դրամները պիտի յատկացնէ ուրիշ ընթացիկ պարտքերու վճարման։

Զինու Մայր Կայսրուհիին ծննդեան 70րդ տարեդարձը ամենաշքեղ հանդիսաւորութեամբ տօնելու համար 25 միլիոն թայէլ յատկացուեցաւ։ Հաւանական է որ այս գումարին մէկ մասը զինուորական պատրաստութիւններու յատկացուի։

Նիուչուանկի չուրջ ամրոցներու շինութիւնը եւ ականներու դնեղումը միշտ կը շարունակեն առաւել կամ նուազ անխնայութեամբ։ Սաստիկ ցուրտը կը շարունակէ։

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԿ, Մարտ 21.— Երէկի Թուով Մուքտենէ հետեւեալ պաշտօնական հեռագիրը ստացուած է. —

«Զօրավար Զիլինսքի հետեւեալը կը հեռագրէ։— Ռուս զորքերուն վիճակը ընտիր է, ամէնքն ալ խանդավառութեամբ լցուած են, և բնաւ հիւանդութիւն չկայ մէջերնին։

«Արեւելեան Զինական Երկաթուղիին Սահմանապահ զինուորներէն առնուած լուրերուն նայելով, ամէն ինչ կատարեալ անդորրութեան եւ բարեկարգութեան մէջ է։ Ուսիմի կայարանին մէջ ընտելազօրաց հարիւրապետ Ուքէնով 70 զինուորներով եւ մղեր է Զնկուզներու հրոսախումբ մը։

«Կը հաստատուի թէ Թշնամին հետեւակազօրքերը եւ Թնդանօթաձիգները գրաւած են Անճու եւ Բինկ-Եանկ քաղաքները։ Այս երկու տեղերուն միջեւ ճաբոնական զօրաց յառաջխաղաց շարժումը վերջին օրերուս զգալի կերպով աւելցաւ։ Թշնամի տասներեք փոխադրանաւեր անցեալ օր իրենց բեռները պարպեցին Զինամօր։

«Մովզերքին զանազան կէտերուն վրայ ճաբոնական զօրաց ցամաք եկելուն վերաբերեալ օտար թերթերուն տուած բոլոր լուրերը չինծու են։»

ՍԷՈՒԼ, Մարտ 21. — Ճաբոնցիք Բինկ-Եանկի մէջ վար դրին Ամերիկեան զինուորական կցորդը, զօրավար Էլէն, և խնդրեցին որ յառաջապահներու մօտ երթալու համար աւելի առաջ չերթայ։

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԿ, Մարտ 21.— Զօրավար Սիլվէսդր և երկու ֆրանսացի սպաներ, որ Մանչուրիոյ ռուսական բանակին մօտ պիտի երթան զօրավար Քուրոբաթքինի ցամաքային գործողութիւններուն հետեւելու, վաղը կայսեր կողմէ պիտի ընդունուին Զմեռնային Պալատին մէջ։

ՉԻՖՈՒ, Մարտ 21.—Զինական նաւախումբ մը հրամատարութեամբ ծովակալ Ցահի, և չորս մարտանաւերէ բաղկացեալ, այսօր հոս ժամանեց։ Այս նաւախումբը Նիուչուանկ պիտի երթայ սառոյցները հալելուն պէս։

ԵՒՆԿ ԲՕՈՒ, Մարտ 21.— Դերման հիւպատոսը երէկ հոս դերման քաղաքացիներու գումարման մը մէջ, խորհուրդ տուաւ անոնց Նիուչուանկ մնալ, եթէ կ'ուզեն. բայց եթէ իրենց նիւթական վնաս մը պատահի գերման կառավարութիւնը պատասխանատու չէ։ Եթէ Ռուսիա չյաջողի, ըսաւ Հիւպատոսը, Ճաւաուց հատուցումը չատ պիտի ուշանայ, բայց եթէ Ճաբոն յաղթուի, վճարումը աւելի դիւրին պիտի ըլլայ։

Նիուչուանկի անգլիացի հպատակները բողոքագիր մը պիտի մատուցանեն իրենց կառավարութեան՝ Նիուչուանկի առջեւ անգլիական մարտանաւի մը բացակայութեան համար։

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԿ, Մարտ 21.— Ծ. Արեւելքէն եկող չատ մը Ռուսներ տբխուր գոյներով կը նկարագրեն պատերազմի վայրերուն նիւթական դժուարութիւնները։ Պատերազմի դաշտը գըտնուող եւ բերդերուն պահակութիւն ընող զինուորներուն համար հաւասարապէս մեծ դժուարութեամբ կարելի է ռազմամթերք, պարէն եւ զէնք հասցընել։ Մինչեւ վերջին վայրկեանը ռուս կառավարութիւնը բնաւ միտքէն չէր անցուներ թէ պատերազմ կրնայ ըլլալ. ասիկա իր խաղաղասիրութեան մէկ ապացոյցն է, եւ, հետեւաբար, ժամանակին ձեռք առած չէր նախգուշական միջոցներ։ Նպարեղէններուն գիները ա՛յն աստիճան բարձրացած են որ պարզ քաղաքացիներուն համար ապրիլը դժուար անհնար դարձած է, ուստի անոնց մեծագոյն մասը Եւրոպական Գաւառները կը գաղթեն։ Անդրսպերիական երկաթուղիին վրայ զանազան քաղաքներու մէջ ժանտաւենդ և ուրիշ տարափոխիկ հիւանդութիւններ ծագած են, բայց խիստ միջոցներ ձեռք առնուած են զինուորները վարակումէ զերծ պահելու համար։

ԹՈՔԻՕ, Մարտ 21,— Նախարարաց Խորհուրդին անդամները այսօր կարգ մը խորհրդակցութիւններ կատարեցին Խորհրդարանին կուսակցապետներուն հետ, պատերազմին առթած նոր տուրքերուն հետեւանօք։ Ընդհանուր կարծիքն ա՛յն է թէ կառավարութիւնը առ այժմ պատերազմին ծախքերուն համար պիտի չգործածէ տուրքերը, այլ աւելի քանի մը տարիներու պայմանաժամով վճարելի ելմտական գանձատոմսեր հրապարակ պիտի հանէ։

Վաղը Երեսփ. Ժողովին մէջ պիտի առաջարկուի չնորհակալութեան քուէ տալ Ճաբոնական Նաւատորմին, Բորթ Արթուրի առջեւ տարուած յաղթութիւններուն համար։ Առաջարկուած բանաձեւը գովեստ կը կարդայ սպանելոյն եւ նաւազներուն արիութեան եւ դիւցազնութեան, եւ ազգին երախտագիտութիւնը կը յայտնէ անոնց։

Կուսակցապետներու եւ նախարարներուն միջեւ տեղի ունեցած խորհրդակցութեանց հետեւանօք, կառավարութիւնը առ այժմ ետ պիտի կենայ ազի մենաշնորհէն, եւ մենաքսին վրայ տուրք պիտի չդնէ. նաեւ նախապէս որոշուածէն չատ քիչ բան պիտի աւելցընէ կալուածական տուրքերուն վրայ։

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԿ, Մարտ 21.—Ռուս հարիւրապետ Եէլէց Նովոյէ Վրեմիայի մէջ կը գրէ Լէտոքօլնայեայէ Մարտ 4 թուով.—

«Պատերազմի սկիզբէն ի վեր Սիբերիայի ճամբով զօրք փոխադրելու խնդիրը, մանաւանդ Պայքալի վրայէն փոխադրութեան խնդիրը կը զբաղեցնէ մեզ չորսնակ։ Պայքալ կայարանէն, որ լեմին արեւմտեան կողմին վրայ է, Իրքուցքէն երկու ժամ հեռի, երկու ձիով բալխիրներու անվերջանալի շարք մը կը տեսնուի միշտ։ Տեղ տեղ տաղաւար մը կայ, ուր ուղեւորները, ընկալագիր մը ստորագրելով [պարզապէս, կը ստանան մուչտակեայ վերարկուներ եւ կոշիկներ, որոնք ետ կը տրուին Լէտոքօլնայեայի մէջ։

«Այս կայարանէն անդին նորանման տեսարան մը կը պարզուի մեր աչքին առջեւ։ Երկար չուաններով կապկպուած ձիեր արիւն քրտինք մնած թեթեւ բեռնակառքեր կը քաշեն, պարապ կամ լեցուն։ Ասիկա մոռնոզը եղած է Ճամբաներու և Հաղորդակցութեանց Նախարար Իշխան Խիլքով, որ նախապէս կը մտածէր լոքոմոթիվ գործածել, բայց փորձուած առաջին մեքենան սառոյցին մէջ սուղուեցաւ իսկոյն իր ծանրութեանը պատճառաւ, և անյայտ եղաւ լեմին մէջ։ Այն ատենն էր որ անասնական քաշողութեան դիմում եղաւ։ Զինուորները կը փոխադրուին բալխիրով, իւրաքանչիւրին մէջ վարձկան հոգի։ Բարեկարգութիւնը չատ ընտիր է։ Անհիմն են Բեթերսպուրկի մէջ տարածուած այն լուրերը թէ զինուորներ սառելով մեռեր են։ հոս մենք այս լուրերուն վրայ կը ծիծաղինք։ Լեմին վրայ ճամբուն մէջ մի երեք-չորս վերստ տեղը տաքուկ տաղաւարներ կանգնուած են, ինչ որ ցոյց կուտայ Ճամբաներու և Հաղորդակցութեան Նախարարին հոգածութիւնը։ Պայքալ լեմին տարածութիւնն է 4կ վերստ։

«Կէս ճամբան թեթև ուտելիքներու ճաշարան մը կայ, ուր տաք կերակուր և ոգելից ըմպելիք կը հայթայթուին։ Մեր անցնելու միջոցին թնդանօթներու ձայներ լսեցինք քանիցս։ Սառոյցն էր որ կը ճարձատէր ցուրտէն՝ 25 աստիճան վար։ Զմեռնային փոթորիկներու ժամանակ ուղեւորներուն պահպանութեան համար ճամբուն վրայ բոլոր տաղաւարներուն մէջ ձողեր տնկուած են, որոնք կը լուսաւորուին լապտերներով, և որոնց քովն ալ հեռագրական ձողերը կան։ Ինչպէս կրնաք դատել, Պայքալ լեմին անցքը չատ լաւ կազմակերպուած է և ճամբան սառելու ոչ է վտանգ չկայ։»

ՊՐԻՍԼԷ, Մարտ 21.—Իուս գործակալներ վերջին քանի մը օրերուս Անվերս և Բօթէրտամ հասան բոլոր տրամադրելի փոխադրանաւերը գնելու համար։ Կրցան գնել 800,000 Անգլ. ոսկիի Ֆրեսերիֆ Կայսր մեծ չոգենաւը։

ՄԱՐՍԻԼԻԱ, Մարտ 21. — Ծ. Արեւելեան Ցարրա թղթասար չոգենաւով երէկ իրիկուն Մարսիլիա հասաւ Թոքիոյի Նախորդ ռուս դեսպան Պառոն Ռոզէն, ընկերակցութեամբ իր կնոջ և աղջկան, Եօքօհամայի ռուս հիւպատոս Մ. Սիվէի, Նակազաքիի հիւպատոս Մ. Կակարինի և հիւպատոսարանին պաշտօնէութեան, ինչպէս նաեւ Բօռէէ եկող խումբ մը Անգլիացի ծովային զինուորներու։ Բօռէի ռուս հիւպատոս իշխան Վասիլիէն, ինչպէս նաեւ Վարիակի 188 նաւաստիները Բորթ-Սաիտ ելան, և անկէց չոգենաւ նստան Օտեսա երթալու։ Պառոն Ռոզէն մերժեց ամէն տեսակցութիւն։ Ոչ մէնք ոչ հասատեց Բորթ-Սաիտէ հեռագրուած իր յայտարարութիւնները.

«—Սառոյց է թէ, ըսաւ Մ. Սիվէ, Պառոն Ռոզէն Թոքիոյէն մեկնելէն առաջ Միքատոն չտեսաւ, բայց Միքատոն նուէրներ յանձնել տուաւ դեսպանին, ինչպէս նաեւ Պառոնուհի Ռոզէնի։»

Փետր. 6ին կէս օրէ վերջ ժամը կէս, Մ. Սիվէ հեռագիր մը ընդունեց Եօքօհամայի մէջ, ծանուցանող թէ իր հեռագիրները այսուհետեւ չեն կրնար ղրկուիլ առանց ճարտնական գրաքննութենէն անցնելու, և 8ին, կ'իմանար ռուսական մարտանաւերուն վրայ եղած յարձակումը Բորթ Արթուրի ջուրերուն մէջ։ Այս լուրին վրայ, որ կ'ըսէր անհիմն կերպով թէ ութը ռուսական նաւեր ընկղմուած էին Ճաբոնցիներուն կողմէ, Եօքօհամա քաղաքը դրօշազարդուեցաւ, և իրիկունը դրօշներուն եկան միացան գոյնզգոյն լապտերներ, որոնք ռուս և ճաբոնական մարտանաւերը կը ներկայացնէին զիրար ոմբակոծելու ձեւով։ Մ. Սիվէ չատ կը գովէ ֆրանսական Բասքալ յածանաւին նաւաստիները, որոնք չատ մօտէն հետեւելով Վարիակ և Քորէից մարտանաւերուն, ժամանակին Զէմուլբօ հասան ազդարարութեան գործին համար։ Կը գովէ նաեւ Սայկոնի ֆրանսական իշխանութիւնները, որոնց մօտ Ռուսք մեծ հիւրասիրութեամբ ընդունուեցան։

Պառոն Ռոզէն Փետր. 12ին նաւ նստաւ։ Թշնամական ցոյցերէ զգուշանալու համար, նաւահանգստին վրայ ամէն կանխահոգ միջոցներ ձեռք առնուած են։

Եօքօհամայի մէջ Ճարտնցիներուն կարծիքը ա՛յն է թէ պատերազմը ճշմարիտ աղէտք մըն է Ճաբոնի համար։ Բայց Թոքիոյի մէջ վերջնական յաղթութիւնը Ճաբոնի կը վերագրեն։ Բայց այսպէս չէ օտարներուն կարծիքը, որոնք չատ մօտէն կը ճանչնան Ճաբոնի կացութիւնը և կը վստահացնեն թէ առեւտրական մեծ քայքայում մը առաջ պիտի բերէ իրեն համար այս պատերազմը։

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԿ, 21 Մարտ.— Մեծ դքսուհի Էլիզապէթ Մավրիքիէվնա փափաքելով Զատկի Տօնին առթիւ իրենց հայրենիքէն յիշատակներ ընդունելու հաճոյքը ընծայել Ռուս Ծ. Արեւելեան Նաւատորմին 17,000 նաւաստիներուն, Մարմարեայ Պալատին հանդիսական սրահին մէջ արհեստանոց մը կազմակերպեց ուր պալատական տիկնայք կ'աշխատին խնամով ծարել 17,000 զատկական հաւկիթ, ինչպէս նաեւ զանազան առարկաներ. Զարին կենդանագրերը, ժողովրդային գիրքեր, հաւկթի ձեւով օճառի կտորներ, ծխախոտ, ասեղ, հողաթափ, եւն։ Մէկն մի բաժին փաթթուած է Բեթերսպուրկի կամ Մոսկուայի տեսարաններուն գոյնով թաշկինակի մը մէջ։

Բոլոր այս նուէրները յառաջիկայ շաբթուան ընթացքին մէջ Ծ. Արեւելք պիտի ղրկուին։

ՀՌՈՄ, 21 Մարտ.—Երէկի թուով Խարպինէ հեռագիր մը կ'ըսէ թէ թշնամութենոյ սկիզբէն ի վեր 33 զինուորական կառախումբերը միայն հասած են Խարպին, և այս կառախումբերուն կէսը միայն ռազմամթերք և նպարեղէն բերած են։ Վերջին քառասուն օրուան մէջ, գրեթէ 20,000 հոգի միայն հասած են Խարպին, որոնց 4000ը Նիուչուանկ, Բորթ Արթուր և Մուքտէն զրկուած են, իսկ 2000ը Վլատիվոսթոք։ Հոս մնացող մարդոց մեծ մասը հիւանդանոցին մէջ պահ մը դարմանուեցան ճամբորդութեան յոգնութիւններէն կազդուրուելու համար։ Կը յուսացուի թէ գալ չաթու կառախումբերը պիտի կրնան միջին հաշուով օրական 1000 զինուոր փոխադրել։

ԹՈՔԻՕ, 21 Մարտ.—Կէս օրէ վերջ Թոքիոյի մէջ թերթին մէջ հրատարակուած տեղեկութեան մը նայելով ճաբոնական զօրաբաժին մը Մարտ 19ին Լիաօթունկ թերակղզին ցամաքը եւած է, և Բորթ Արթուրի ետեւը գտնուած ռուս զօրքերուն հետ բախում ունեցեր է։

Միւնոյն ժամանակ նաւատորմին հրետանին ռմբակոծեց քաղաքը և նաւահանգիստը։ Կռիւը սկսաւ իրիկուան ժամը 6ին, և չարունակեց մինչեւ առաւօտեան ժամը 10։ Տասնեւվեց մարտանաւեր մասնակցեցան յարձակման, և Ճաբոնցիք իբր թէ Բորթ Արթուրը գրաւեր են (!) պատերազմէն վերջ։

Ուրիշ մանրամասնութիւններ չենն տրուիր, և այս լուրս ալ հաստատութեան կը կարօտի, թէեւ քանի մը օրէ ի վեր կը սպասուէր որ Բորթ Արթուր նոր յարձակումի մը առարկայ ըլլայ։

Զօնկ-Սօնկի մէջ ալ ցամաքի վրայ կռիւ մը տեղի ունեցեր է Ճաբոնցի և ռուս զօրաց միջեւ։ Ռուսք 600 մեռեալ և վիրաւոր (?՝՝) ունեցեր են։

(Անկարելի է որ այսքան կարեւոր դէպք մը չմնացուէր Բեթերսպուրկի մէջ, կ'ըսեն ֆրանսական թերթերը։ Կ'երեւի թէ Ճաբոնցի թղթակցի մը խելապատկին մէջ տեղի ունեցեր են այս դէպքերը։)

Ստոյգ աղբիւրէ կը ծանուցուի թէ Բորթ Արթուրի պահակազօրքը կը բաղկանայ չորս հետեւակ զօրագունդերէ, տասնեւ 16,000 հոգիէ, քիչ մըն ալ հեծելազօրքէ և թնդանօթաձիգներէ։ Զօրքերը այս պահուս կը զբաղին ցամաքին վրայ պաշտպանութեան նոր գիծ մը չինելու երկաթեայ թելերով չրջապատուած, ինչպէս ըրին Անգլիացիք Հարաւային Ափրիկէի մէջ։

ՇԱՆԿԱՅ, 21 Մարտ.—Նիուչուանկէ լուրեր կը ծանուցանեն թէ Ճաբոնցիք անցան Թաթունկ կիրճէն։ Կը հեռագրուի նաեւ թէ բախումներ տեղի ունեցեր են Ռուսերուն և Ճաբոնցիներուն մէջ, և ճամբան հիմակ այս վերջիններուն առջեւ բաց է մինչեւ Մօթիէնլինկ (Մօթիէն կիրճ), որ պաշտպանուած է ռուսական ստուար գունդերու կողմէ։

Անգլիոյ հիւպատոսը խորհուրդ տուաւ կիներուն և աղաքներուն Նիուչուանկէ մեկնիլ սառոյցները չհալած։

Նիուչուանկի չրջակայքը 20,000 Ռուս կայ։ Միայն ունին մաւնաներ ընկղմելով գոցել գետին բերանը։

Զինեալները հետզհետէ դուրս կ'ելլեն Մանչուրիայէն։

ՆԻՈՒՉՈՒԱՆԿ, Մարտ 21.—12 ուկէս սանթիմէթրոց չորս Թնդանօթներ, և Մազափներու երկու զօրագունդ այսօր Նիուչուանկ հասան երկաթուղիով։ Գեռին երկայնքը ամրութիւններու աշխատութիւնը կը չարունակուին գիշեր ցերեկ։ Ռուսական պահականոցներ հաստատուած են քաղաքին դուռները որպէս զի մարդ դուրս չելնէ։

ՎԼԱՏԻՎՈՍԹՈՔ, 21 Մարտ.— Հոս հասած տեղեկութիւններուն նայելով այս միջոցիս Քորէայի մէջ գտնուած Ճաբոնցի զօրքերուն թիւն է 70000, որոնց 30,000ը Զէմուլբօ և Սէուլ, 20,000ն ալ երկրին մէջ զանազան կողմեր բաժնուած են։

Բաց ասած, 70,000 հոգիէ բաղկացեալ ուրիշ բանակ մը պատրաստ է ճամբայ ելնել անծանօթ տեղ մը։

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԿ, 21 Մարտ.—Ռուս թերթերը ամէն տեսակ մանրամասնութիւններով լեցուն են զօրավար Քուրոբաթքինի մասին որ այս պահուս Ծ. Արեւելք կը ճամբորդէ, օրը անընդհատ 1800 վերստ։ Մոսկուայէն իր մեկնած օրը Ս. Սերգիոս վանքը ըրած այցելութիւնը խորին տպաւորութիւն ըրեր է։ Ամբողջ կղերը եւ պատուիրակութիւնները վանք գացեր են զօրավարին քով։ Զօրավարը Մոսկուայէն մեկնելով իրեն հետ կը տանէր բազում խաչափայտեր եւ դրօշներ որոնք իրեն նուիրուած էին։ Զօրավարը յայտարարեց թէ իրեն համար եղած այս յարգանքի ցոյցերը պիտի հասցուին զօրքերուն։ Զօրավար Քուրոբաթքինի ձին աշխէտ (թրունչի) է, և կը կոչուի «Լը Մարէշալ»։ անգլիական ցեղէ։ Վեց տարեկան է, Եանովոյի ռուս կայսերական ձիաստանէն։ Ձին ա՛յնքան արժէքաւոր է որ պարզ հրամանի մը վրայ կը նստի և ոտք կ'ելնէ։ Նաեւ առաջին կարգի ցատկող մըն է։

Ներքին գործոց նախարարին հրամանաւ ազդարարուեցաւ Նովոյէ Վրեմիայի արտօնատիրոջ որ չափ մը դնէ Անգլիոյ դէմ գրած իր յօդուածներուն լեզուին։

ԱՒՍՏՐԻՈՅ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ.—Սեղանաւորական Սէնտիքա մը, որ կը բաղկանայ Աւստրիոյ գլխաւոր սեղանաւորական հասստատութեանց Տնօրէններէն և դրամատէրներէն, պայմանագիր մը ստորագրեց 125 միլիոն քորոն դրամագլուխ մը կազմելու և ասով ջրանցներու ընդարձակ ծրագիր մը ի գլուխ հանելու համար։ Սէնտիքան Աւստրիոյ ելմտական նախարարին կարծիքը հարցուց Եւրոպայի քաղաքական կացութեան վրայ, թէ կարելի է այսպիսի հանրային մեծ ձեռնարկութիւններով զբաղիլ։ Նախարարը ձեռնհաս չրջանակներէ պէտք եղած տեղեկութիւնները առնելէ վերջ, պատասխանեց թէ իր կարծիքով խաղաղութիւնը չատ հաստատուն է Եւրոպայի մէջ և Մեծ Տէրութեանց փոխադարձ յարաբերութիւնները չատ ընտիր են։ Այս յայտարարութեան վրայ Սէնտիքան ստորագրեց պայմանագիրը որ չատ լաւ տպաւորութիւն ըրաւ Վիեննայի Սակարանին վրայ։ Սէնտիքան մեծաքանակ աւստրիական Ռանթ պիտի գնէ, 4% տոկոսաբեր թուղթերէն։

Խորհրդարանի մէջ Լեհ երեսփոխաններ նոնօրինակ հարցում մը ալ ուղղեցին Աւստրիոյ արտաքին գործոց նախարար Կոլուխովսքի կոմսին։ Կոմսը ապահովիչ տեղեկութիւններ տուաւ քաղաքական կացութեան վրայ, ի մեծ խնդութիւն Խորհրդարանի բոլոր անդամներուն։

ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ՏԵՂԱՅԻՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄ

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԿ, Մարտ 24.—Մուքտէնէ Զօր. Բիլուկի քաշած մէկ հեռագիրը կը հերքէ անգլ. լրագիրներուն տեղեկութիւնները թէ, Ճաբոնցիք անցեր են Դաղուսկ գետը, եւ թէ այժմ ճամբան բաց է իրենց առջեւ մինչեւ Մոդիէնի կիրճը։ Զօր. Բիլուկ կը հերքէ նաեւ Բորթ Արթուրի մօտ տեղի ունեցած ճակատամարտերուն եւ Սօէչուչէնի մօտ ընդհարումներուն վերաբերեալ տեղեկագրերը։

—Ռուս հեռագրական գործակալութիւնը Լիաօ Եանկէ կը հեռագրէ թէ Միչչէնքօ զօրավարին մէկ չոկատը այժմ հիւսիսային Քորէա կը գտնուի, Անճուի մօտ հետազօտութիւն կատարելու համար։ Վերջին օրերս ոչ է ընդհարում տեղի չէ ունեցած Ճաբոնցիներուն հետ։

ԲԵԹԵՐՍԳՈՒՐԿ.— Զօր. Սախարով վերջնապէս պատերազմական նախարար անուանուեցաւ Զօր. Քուրոբաթքինի տեղ։

— Զօր. Քուրոբաթքին ուղղակի Մուքտէն պիտի երթայ, ուր պիտի տեսակցի Ալեքսէյէվ ծովակալին հետ։

ԼՈՆՏՈՆ. — Սէուլէ հեռագիր մը կ'ըսէ թէ Զէմուլբոյի մէջ համախմբուած ճաբոնական զօրաց թիւը 50,000էն աւելի է։ 12 փոխադրանաւեր կը գտնուին Զիմամբոյի մօտերը։

ՎԻԵՆՆԱ.— Բորթ Արթուրի վրայ Ճաբոնցիներուն վերջին յարձակումը բաւական վնասներ պատճառած է։

ՆԱԲՈԼԻ.— Վիլհէլմ կայսր Քէօճիկ Ալպէրը չոգենաւով առտուան ժամ 9½ին Նաբոլի հասաւ և ողջունուեցաւ իտալական նաւաբանին թնդանօթներուն որոտմամբ և նաւազներուն «հուրրա»ներով։ Կայսրը հեռագիր մը ուղղեց Վիքտոր Էմմանուէլ թագաւորին, յիշեցնելով այն չնորհալի հիւրընկալութիւնը զոր անցեալ տարի գտաւ Հռոմի մէջ։ հեռագիրը սա բառերով կը վերջանայ. «Երջանիկ պիտի ըլլամ զՌեզ վերստին տեսնելով։ Սիրելի բարեկամդ և հաւատարիմ զինակիցդ Վիլհէլմ»։

ԿԱՂԿԱԹԱ.— Ռիւդերի հեռագիր մը կրծանուցանէ թէ պաշտօնական տեղեկագրերու նայելով, Աֆղանստանի Էմիրը կատարելապէս քաջառողջ է։

ՊԵՐԼԻՆ.—16 սպայ եւ 400 զօրք գերմանական Ափրիկէ մեկնեցան։

ԱԹԻՆԷ.—Պահեստի զօրաց դասակարգ մը զէնքի կոչուեցաւ մեծ ռազմափորձերու համար որոնք Թեսալիոյ մէջ պիտի կատարուին։

Մեծ Պահոց առթիւ կը յանձնարարուի

ԿԵԱՆՔԸ ԱՌԱՆՑ ՀԱԽՍՏՔԻ

ՔԱՐՈԶԱԳԻՐՔԸ

ԳՐԵՑ

ՆԵՐՍԷՍ ՎԱՐԴ. ԴԱՆԻԷԼԵԱՆՑ

Կեդրոնատեղին է Պալենց Դրատունը։ Կը գտնուի նաեւ բոլոր Հայ գրավաճառներուն քով։ Գին 5 դահեկան։

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆԷՆ

ՈՒՍՈՒՄՆ. Խորհուրդը երէկ գումարուեցաւ Ղալաթիոյ Խորհրդարանին մէջ և զբաղեցաւ հետեւեալ խնդիրներով։—

1. Խորհուրդին անդամներէն Կուրտիկեան և Աւետիսեան էֆ.ները Սամաթիոյ Սահակեան վարժարանը երթալով Զարմայր Գալուստեան դժբաղդ պատանիի մասին քննութիւն մը կատարած էին։ Յիշեալ էֆ.ները իրենց քննութեանց արդիւնքը տեղեկացուցին Խորհուրդին, որմէ երեւցաւ թէ ո՛չ ծեծէ և ո՛չ խցաքելութենէ առաջ եկած է տղուն մահը, ինչպէս որ յայտարարուած էր. երեկոյեան արձակուրդէ վերջ պարզ արգելում մը, եղած է միայն անոր ինչպէս կ'ելլայ միւս բոլոր աղդ. վարժարաններուն մէջ։ Խորհուրդը այսու ամենայնիւ հարկ համարեց կարեւոր զգաստութիւնը ընել, ինչպէս Սամաթիոյ, նոյնպէս բոլոր վարժարաններու Տեսչութեանց, որպէս զի նմանօրինակ կարգապահական միջոցները ուղղակի ուսուցիչներու հսկողութեան ներքեւ գտնուին։

2. Դասթէմունիի Պատր. Փոխանորդ Տ. Գրիգորիս Վրդ. տեղեկութիւններ կուտար տեղւոյն վարժարանաց մասին և կը յայտնէր թէ մանչերու վարժարանը Հոգաբարձութիւն մը ունի 4 անդամներէ բաղկացեալ, ինչպէս նաեւ աղջկանց վարժարանին համար ալ Տիկնանց Խնամակալութիւն մը կազմուած է չորս անդամէ բաղկացեալ, որոնք այժ պիտի տան ձեռագործի ճիւղին և մասնաւորութիւն ունին եղեր նաեւ Մանկապարտէզ մը բանալու։ Խորհուրդը իր գոհունակութիւնը յայտնեց թէ՝ Տ. Գրիգորիս Վրդ.ի թէ՝ Հոգաբարձութեան և թէ Խնամակալութեան։

Խորհուրդը ասոնցմէ զատ զբաղեցաւ կարգ մը դպրոցական և ուսուցչական խնդիրներով

ՎԱՆԱՁ Սալնապատի Որքանցի սանուհիներուն օրհնութեան կանգնակ մը ղրկած էր Ս. Պատրիարք Հայրը։ Փետր. 22ին (Կիր. օր) բոլոր սանուհիներուն ներկայութեանը կարդացուեր է հոս դակը և մաղթանքներ եղեր են Ս. Պատրիարք Հօր կենաց համար։

ՊԻԹԼԻՍԻ Պաս գիւղի Տ. Յովհաննէս քհ. Տէր Յովհաննէսեանը հակառակ իր Ս. կոչման, ժամանակէ մը ի վեր ապօրինի յարաբերութիւններ հաստատած էր գիւղացի կնոջ մը հետ։ Առանորդարանը իմանալով հրաւիրած է ներկայանալ, սակայն անսաստելով կրկնակի ազգարարութեանց, տեղական իշխանութեանց կողմէ Սուպինորդարան բերուած է։ Տեղւոյն Կրօն. Ժողովը Փետր. 11ին նիստ գումարելով բացատրութիւն պահանջած է և տեսնելով որ յիշեալ քահանան ամէն ինչ կը խոստովանի, որոշած է անպայմանի փիլոնագրկութեան դատապարտել և ապաշխարութեան համար զայն ղրկել Ամլորդայ վանքը։ Այս խնդիրը տեղեկագրուած է Պատրիարքարան։

ՇԲՋԱՆԱՒԱՐՏԻՑ ամավերջի քննութեան Գրաբարի Հարցարաններուն պատասխանութիւնը Ուսումն. Խորհրդոյ կողմէ խնդրուած էր Ռէվէս էֆէնտի Պէրպէրեանէ։ Կը լսենք թէ Պէրպէրեան էֆ. պատասխանելով Ուսումն. Խորհրդոյ, յայտարարած է թէ ինք՝ սկզբամբ հակառակ ըլլալով նախապէս հարցարաններ պատրաստելու գրութեան, չի կրնար ընդունիլ այդ պաշտօնը։ Ուսումն. Խորհուրդը ստիպուած է այդ Հարցարաններուն պատրաստութիւնը յանձնել Գալամեանեան Սիմոն էֆ.ի։

ՊԷՆԻԲԱՇԻ Թաղին մէջ բնակուուեցաւ Պետրոս էֆ. Նապեան։

ԻՍԿԻՒՏԱՐ Ս. Խաչի և Գուլկունճուք-Իճատիէի վարժարաններուն 170էի չափ աղքատիկ երկսեռ ուսանողներուն Զատկի առթիւ զգեստ կ'պատրաստուի Մանանխումբի մը ջանքերով որ կազմուած է երկու թաղերուն ազնիւ և պատուաւոր երիտասարդներէն։ Թէեւ Զատկին բան մ'մնացած և հեռուաւոր չատ քիչ ժամանակամիջոց կայ արդիւնաւորելու այս ձեռնարկը, սակայն Մանանխումբի անդամներուն ժրաջան գործունէութենէն և թաղեցիներուն սիրայօժար աջակցութենէն կը յուսացուի որ, ինչպէս ուրիշ տարիներ, այս տարի ալ արդիւնաւոր ելք մը պիտի ունենայ այս բարենպատակ ձեռնարկը և այս 170 խեղճ ու աղքատիկ երկսեռ ուսանողները իրենց նոր հագուստները պիտի ունենան Զատկին, հարուստի զաւակներուն նման։

Մանանխումբը կը կազմեն հետեւեալները։ Տ. Աբրահամ Քէնի. Եպիսկոպոս (Նախագահ), Տեարք՝ Մինաս Մինասեան (Ատենապետ), Պենոն Պէզաքեան (Ատենադպիր), Սարգիս Մեծատուրեան (Գանձապետ) և Լեւոն Սէմիրեան, Միհրան Մէլէմիթեան, Աւետիս Մկրտեան, Եդուարդ Պէյազեան և Կիրակոս Մալխասեան՝ անդամք։

ՄԱՍԻՍ գրական չարաթաթերթը հրապարակ եկաւ հետեւեալ չափեկան բովանդակութեամբ.—

Թէնիսը եւ Ալֆրէտ տը Միւսէ (Բ. և վերջին մաս) ԵՐՈՒԱՆԴ ՄԷՍԻԱԵԱՆ։—Ապաչաւ (Կրօնային քերթուած) ԵՂԻՇԷ ՎԱՐԴԱՊԵՏ։—Վառարանիս անկիւնէն. ՄԵՆԱՍԷՐ։—Դէպի ո՞ւր (Բանաստեղծութիւն) ԷՏՄՕՆ ՀԱՐՕՒՈՒՐ. Թարգ. ԶԻՖԹԷ-ՍԱՐԱՖ։—Կանացի վրէժ (Նորավէպ) ՓԱՅԼԱԿ և ԱՐՄԷՆ ԶՐԱՒԵԱՆ։— Ճարտնական Թատրոն. X։—Նորերու բաժինը. «Վերջին ակնարկդ» ՊԱՐԷՏ—«Իրիկնամուտ» ԷՏԼՎԱՑՍ։—Պոլսահայ ամուսնութիւններ.—Սարգիս աղային նշանտուքը. Շ. ՇԱՒԱՐՇ։— Խմբագրական Նօթեր։—Քաղաքական աշխարհ։

ՆՊԱՆԱԿՈՍՊԷԹԷՆ

Անցած կիրակի օր Բանկալթի Գարեզին էֆ. Մաղիկեանի բնակարանին մէջ տեղի ունեցաւ Նշանախօսութիւնն Տիար Մարտիրոս Արամեանի Օր. Մառի Մաղիկեանի հետ, ի ներկայութեան երկու կողմի ազգականաց և բարեկամաց։

Տիար Մարտիրոս Արամեան կեսարացի պատուաւոր հօր մը զաւակ, իր իսկ աշխատութեամբ զարգացած, համեստ, գործունեայ, և քաղցրաբարոյ երիտասարդ մըն է։

Իսկ Օր. Մառի Մաղիկեան ֆիզիքական և բարոյական ամէն տեսակ գեղեցկութեամբ և տաղանդով օժտուած, չուրջ 4 տարի Հայր Եղիա Ծ. Վ. Բիւզեանի աղջկանց դպրոցին մէջ ուսում և կրթութիւն առած հեզահամբոյր, աշխատասէր, պարկեշտ, ինչպէս նաեւ ձեռագործի և ձեւագիտութեան վարժ օրիորդ մըն է, որ պատիւ է իր ընտանեաց, և Հայ գեղեցիկ սեռին։

Ս. ՓՐԿՉԻ ՀԻԻԱՆԴԱՆՈՑ

Ի Պաղտատ հանգուցեալ Բերովբէ էֆ. Գալուստեանի յուղարկաւորութեան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի հետեւեալ նուիրատուութիւնն եղած է։

	ղրշ.
Գումար նախորդ ցուցակի	3348
Աղն. Տէր և Տիկին Լութֆիկ էֆ. Խիւպէսէրեան	324
	3672

* * *

Հոգաբարձութիւնս չնորհակալութեամբ կը ծանուցանէ թէ անցեալ փետրվար ամսոյ մէջ հետեւեալ նուիրատուութիւնները եղան Հիւանդանոցի.

Ատաբազարի Ս. Հրեշտակապետ եկեղեցւոյ մէջ չրջագայած պնակի մէկ տարուան հասոյթը՝ ձեռամբ Միհրան էֆ. Ակնցիեանի 2796½, Աղն. Սարգիս Մանուկեան Որդիք նուէր հոգեհացի իրենց հանգուցեալ հօր անուան տարեդարձին առթիւ հանրային պարտուց վարչութեան խնայողական մնուցիկէն 1080, Մեծ. Կարապետ էֆ. Գալազեան՝ (Էսքիշէհիր) 540, Արմենակ էֆ. Մաթիկեան 540, Օվանէսի եկեղեցւոյ պնակի հասոյթ 516, Յարութիւն էֆ. Գարակիւլեան խնդրոյ մը կարգադրութեան առթիւ ձեռամբ Աղն. Մկրտիչ էֆէնտի Մանուկեանի 324, Կէյվէ Ագ-Հիսարի եկեղեցւոյ պնակի հասոյթ 324, Կէյվէ Դրնճբլարի եկեղեցւոյ պնակի հասոյթ 324, Ատաբազարի մատաղներէ՝ ձեռամբ Մհի. Կարապետ ագա Բարթիկեանի 301, Ատաբազարի Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ պնակի հասոյթ 300, Տիկին Վարդուհի Թիւրապեան ի Մարսէյլ 216, Յովհաննէս էֆ. Մանուկեան ի Մարսէյլ 216, Արմաշու բարեսէր Տիկիններէ 216, Տիկին Լիւսի Տօքթ. Շիշմանեան 216 ղրշ.։

(Շարունակելի)

„ՄԱՆԶՈՒՄԻ"Ի ԹՈՒՐԹՕՆԸ 37

ԵՐԿՈՒ ՕՐՕՐՈՑՆԵՐԸ

ՎԷՊ

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ-ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԷ

Հեղինակ ԷՄԻԼ ՌՈՇՊՈՒՌ — Թարգմանիչ ԳԷՈՐԳ ՍԻՄՔԷՆԵԱՆ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԿԱՑՔԻՆ ԱՂՔԻԿԸ

—Ոչ, մեր Բարիզ գաղթած օրէն ի վեր, տիկին։

—Կրնա՞մ հասկնալ թէ ինչպէս տեղի ունեցած է ձեր ծանօթութիւնը։

—Ինչո՞ւ չէ։ Երբ որոշեցինք հեռանալ մեր երկրէն և հոս հաստատուիլ, մեծ հայրս իր մանկութեան բարեկամներէն մէկուն գրեց որ իրեն համար կոկիկ տուն մը վարձէ յարմար թաղի մը մէջ և պէտք եղած կարգադրութիւնները ընէ։ Դժբախտաբար մեր այդ բարեկամը հիւանդացեր էր քանի մը ամիսէ ի վեր, և հէք մարդը հասկնալով որ չի պիտի կրնայ մեր յանձնարարութիւնը կատարել, այդ երիտասարդին յանձներ էր ամէն բան։ Շնորհակալ ենք որ ան ալ շատ մեծ կանոնաւորութեամբ գլուխ հանեց իրեն յանձնուած գործը։

—Ի՞նչ գործով կը զբաղի այդ երիտասարդը։

—Գործաւոր է, տիկին։

—Գործաւո՞ր, գոչեց Մաթիլտ աչքերը բացած, բայց բնաւ գործաւորի երեւոյթ չունէր այդ տղան։

—Իրաւունք ունիք, տիկին։ Պարոն Բիէռ կը պատկանի գործաւորներու այն դասակարգին, որոնք գիտեն բարձր բռնել իրենց պատիւին արժանիքը։

—Ընտանիք չունի՞ հոս։

—Ո՛չ, տիկին, իր հայրն ու մայրը կանուխէն կորսնցուցած է։ Կատարեալ ընտանեզուրկ մըն է։

—Խե՜ղճ տղայ, ըսել է որ մարդ մարդասանք չունի այսօր Բարիզի մէջ։

—Մայրագիր մը միայն ունի, որուն հետ կ'ապրի։ Այս կինն է որ մեծցուցած է զինքը, և հիմակ որ ծերացած և աշխատութեան անկարող վիճակի մը հասած է, պարոն Բիէռ իր որդիական երախտագիտութեան հարկը լիուլի կը վճարէ անոր։

Վայրկեանի մը չափ լռութիւն տիրեց։

Լուիզ, որ, ինչպէս ըսինք, քովի խցիկին մէջ առանձին կ'աշխատէր, առջի բերան կարեւորութիւն չի տուաւ այս խօսակցութեան, որուն ամէն մէկ բառերը մինչեւ իր ականջը կը հասնէին։ Բայց, քանի մը րոպէ ետքը, կամաց մը դրան մօտեցաւ, և սկսաւ խորունկ ուշադրութեամբ մը հետեւիլ փոխանակուած խօսքերուն։

Տիկին Լիւսրոլ վերստին ձեռք առաւ խօսակցութեան թելը,

—Քու բացատրութիւններէդ անանկ կ'երեւայ թէ, բաւ, այդ երիտասարդը հրեշտակային հոգի մը կը կրէ։ Արդէն մեծանձնութիւնն ու ազնուականութիւնը մարդուս հարստութեան մէջ չէ՝ որ կը գտնուի։ Ամէն անհատ, աղքատ ըլլայ թէ հարուստ, ի բնէ իր խմորին մէջ ունի այդ անգնահատելի ձիրքերը, որոնք դժբախտաբար շատ քիչերու վրայ կը տեսնուին։

—Իրաւունք ունիք, տիկի՛ն, յարեց Էդմոնդին ոգեւորութեամբ, այդ երիտասարդը ճիշդ այս խմորը կը կրէ։ Իր ընկերները գրեթէ ամէն իրիկուն գինետունները կը դեգերին և իրենց ընտանիքին հացին գինը այդ զազիր մթնոլորտին մէջ կը սպառեն։ Բայց անիկա ոտք անգամ չի դներ գինետուններէն ներս, և կը խրատէ միշտ իր ընկերները որ իր օրինակին հետեւին։

—Շատ լուրջ դաստիարակութեան մը արդիւնքներն են ատոնք, ըսաւ Մաթիլտ։ Կ'երեւի թէ աղէկ կրթութիւն մը տրուած է իրեն։

—Ո՛չ, տիկին, պարզ նախակրթարանէ մը միայն անցած է։ Բայց ինք, ի բնէ ուսման սիրահար ըլլալով, գիշերային վարժարանի մը դասախօսութիւններուն հետեւած է կանոնաւորապէս, և ինքնօգնութեան չնորհիւ կրցած է ձեռք բերել բազմակողմանի հմտութիւն մը։ Իր մայրենի լեզուէն զատ, քանի մը օտար լեզուներու ալ տեղեակ է, գրոս կը խօսի մեծ յաջողութեամբ։

—Ձեր խօսքերը այնքան յուզիչ և սրտազրաւեն որ, փափաք կը զգամ ծանօթանալու իրեն հետ։ Այդպիսի անձերու ծանօթութիւնը շատ թանկագին է։ Երբ չանիկ էք ուրեմն որ ձեր մօտ ատանկ սրտակից բարեկամ մը ունիք, որ կրնայ օր մըն ալ ձեր երջանկութիւնը ըլլալ։

Էդմոնդին հասկցաւ այս վերջին բառերուն նշանակութիւնը և չի պատասխանեց։

Ցանկարծական կարմրութիւն մը պատած էր մէկէն ի մէկ իր այտերը։

Տիկին Լիւսրոլ, որ արդէն կէս մը կռահած էր իրողութիւնը, անսահման բարութեամբ անոր մազերը շոյելով,

—Ըսել է որ չեմ սխալած, գոչեց ժպտագին, այդ երիտասարդը ձեզի համար բարեկամէ աւելի բան մըն է եղեր։

Էդմոնդին նորէն լուռ կեցաւ, աչքերը միշտ գետնին խոնարհած։

—Ըսէ՛, աղջիկս, շեշտեց Մաթիլտ խանդաղատանքով, ըսէ, մի քաշուիր։ Ես քու մայրդ կը սեպուիմ ասկէ ետեւ։ Եթէ կարծիքս ճիշդ է, կ'ուզեմ ես ալ մասնակից ըլլալ ձեր ուրախութիւններուն։

—Տիկին, հծծեց կոյրին աղջիկը չիկնոտ ամօթխածութեամբ մը, անիկա իմ նշանածս է...։ Քանի մը օր առաջ իմ ձեռքս խնդրեց մեծ հօրմէս, որ իր հաւանութիւնը տուաւ։ Եթէ Աստուած կամենայ, անբաժան պիտի ապրինք իրարմէ։

Տիկին Լիւսրոլ, ուրախութեան արցունքներով աչքերը վառ, ջերմագին գուրգուրանքով մը գրկեց Էդմոնդինը, ու քանի մը անգամ համբուրեց զայն։

—Հարսնի՛կիդ մո՞ռ է, հարցուց հետզհետէ աւելի ոգեւորուելով։

—Չեմ գիտեր, տիկին, վրայ բերաւ աղջիկը։ Այս բաներուն կարգադրութիւնը մեծ հօրս կը պատկանի բնականաբար։

—Անտարակոյս։ Հիմակ կը մնայ գիանալ թէ ի՞նչ է նշանածիդ անունը։

—Բիէռ է, տիկին, իր հօրը անունով Բիէռ Ռիգաս կը կոչեն զինքը։

—Գոհ եմ քու տեղեկութիւններէդ, աղջիկս։ Սիրտս ուրախութեամբ լեցուցիր այսօր։ Մեր խնդակցութիւնները պակի օրուան պահելով, հիմակուհիմա կը մաղթեմ միայն որ Աստուած անփորձ պահէ ձեր երկուքն ալ։

Էդմոնդին ոտքի ելաւ, և գլխովը չնորհակալութիւն յայտնելէ ետքը, մեկնեցաւ Մաթիլտի սենեակէն։

Մօտակայ խուցին մէջ տարբեր տեսարան մը տեղի կ'ունենար նոյն պահուն։

(Շարունակելի)

ԿԱՆՈՆԱԳԻՐՔ ԴԱՍՈՒՑ ԴՊՐԱՑ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ԵՒ ԱՅԼՈՅ ԵԿԵՂԵՑԵԱՅ ԱՂՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼՍՈՅ

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ԻԴ.— Դպրաց դասուն մուտքերն են. 1. Կալուածներու եկամուտ. 2. Վագֆներու հասոյթ. 3. Եկեղեցւոյ մէջ չրջաբերուած պնակի արդիւնք. 4. Եկեղեցւոյ մէջ հաստատուած գանձանակի արդիւնք, 5. Մասնաւոր նուէրներ. 6. Եւս և նոր վագֆներ և նոր կտակներ օրինական պայմաններու պահպանութեամբ։

ԻԵ.— Դպրաց դասուն ծախքերն են. 1. Դիւանական ծախքեր. 2. Դպրաց սենեկի ծախքեր. 3. Ուսուցչի թոշակ. 4. Կալուածներու և վագֆներու ծախքեր. 5. Շապիկներու և այլ գոյքերու նորոգութիւն. 6. Նոր շապիկներու չինութիւն. 7. Հանդիսութեանց պէտքեր։

ԻԶ.— Եկեղեցւոյ մէջ գործածուելու գրեանք և մոմեղենք Թաղ. Խորհրդոյ կողմէ կը հոգացուին։

ԻԷ.— Բոլոր ծախքեր Տնօրէն խորհրդոյ միաձայն հաւանութեամբ կամ գոնէ մեծամասնութեամբ կ'որոշուին և կ'արձանագրուին, և Գանձապետի ձեռքը կը գործադրուին։

ԻԸ.— Շապկապահը Տնօրէն խորհուրդէն կ'անուանուի և դպրաց մէջէն կ'առնուի և Գանձապետին իշխանութեան ներքև է։ Հնար է նիւթական աշխատութեանց փոխարէն նպաստ տալ անոր, եթէ այդ նպաստին կարօտ է։

ԻԹ.—Տնօրէն խորհուրդը երեք ամիսը ամէկ անգամ մնուկին մուտքն ու ելքը կը քննէ եւ մնուկի հաշուետումարը կը հաստատէ։

Լ.— Տարեկան հաշիւներ Դպրաց ընդհանուր ժողովէն անցնելէ ետքը Պատրիարքին կը ներկայացուին որ Կրօնական Ժողովոյ եւ Տնտեսական խորհրդոյ ձեռքը քննել կուտայ եւ ըստ այնմ կը հաստատէ կամ թէ դիտողութեամբ կը դարձնէ։

ԼԱ.—Վագֆներու գործողութիւնները Պատրիարքի ձեռքով եւ կնքով եւ Պատրիարքարանի մէջ կը կատարուին ուրիշ ազգային վագֆներու նման. և զուտ արդիւնքը Տնօրէն խորհրդոյն կը յանձնուի։

ԼԲ.—Տնօրէն խորհուրդը իրաւունք չունի պարտք ընել կամ փոխառութիւն կատարել առանց նախընթաց պաշտօնական քննութեան եւ Կրօնական Ժողովոյ արտօնութեան. թէ ոչ ընողներ անձնապէս պատասխանատու կը մնան։

ԼԳ.—Դպրաց դասը եկեղեցւոյ չրջափակին մէջ Թաղական խորհուրդէ յատկացեալ սենեակ կամ Ուսումնարան մը պիտի ունենայ իւր գումարումներուն եւ երգեցողութեան վարժութիւններուն համար։

(Շարունակելի)

ՀԱՆՐԱԳԻՏԱԿ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԿԱՆ ՊԱՑՄԱՆՔ

Արտասահմանի համար՝ տարեկան՝ 60 դահեկան։ Պոլսոյ համար՝ 50 դահեկան։ Գաւառաց համար՝ պայմանք կը մնան ըստ առաջնոյն անփոփոխ։

Հատը 1 դահեկան կանխիկ

Թերթ ետ չառնուիր։ Ցրուիչք թէ լրագրածախք կ'առնեն որքան կրնան վաճառել, և ոչ աւելի։

1904 Յունվար 1էն սկսեալ արտասահմանի և Պոլսոյ Հանրագիտակի բաժանորդք, մայրաքաղաքիս ցրուիչք, լրագրավաճառք, գործակատարք պարտին իրենց թերթերն ընդունելու և վճարումներն ընելու համար, դիմել ուղղակի Հանրագիտակի տրատնատէր-Խմբագրապետ Արմէն Լուսինեան էֆ.ի գրասենեակը, Կ. Պոլիս, Մէրճան Շուկայ, Իրմակ Ալի խան, թիւ 20. իսկ գաւառական բաժանորդք Հանրագիտակը տպագրելու, հրատարակելու, փոխադրելու ծանր հոգերն ստանձնող Պէրպէրեան Նշան Կ. էֆէնտիին։

Պատկերազարդ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱԿի 10րդ թիւն հրատարակուեցաւ, հետեւեալ բովանդակութեամբ. Մանկական անմեղ օրեր։—Ճանճը քացախով չի բռնուիր։—Ճամբորդութիւն դէպի լուսին։—Տղայոց խրատներ։— Փոթորկի ոգին։—Դպրոցական խաղեր և զուարճալիքներ։— Պատկերազարդ բառարան։

ԲԱՐԻԶԻ ՊՕՐՍԱՆ

BOURSE DE PARIS

25 Մարտ 1904

Ֆրանս. 3% Français)	95 72
Ռէնթի (Tab. Turcs)	356 —
Օսմ. Միացեալ (R. Nv. Unif.)	79 40
Երկաթուղի (Lots Turcs)	117 —
Պանգ Օթթ. (Banque Ott.)	560 —
Թրանսվալ (Transvaal)	89 —

ՍԷԼԱՄԼԸԳ ՐԷՍՄԸ ԱԼԻՍԻ

Տիւնքի ճիւմաա կիւնիւ Սէլամլըգ ըէսմը ալիսի Համիտիյէ ճամիի չէրիֆիէտէ իճրա պուրուլմըշ ոլար։

ԹԷՊԼԻՂԱԹԸ ՐԷՍՄԻՅԵԷ

Տիւնքի ճիւմաա կիւնիւ Սէլամլըգ ըէսմը ալիսինտէն սօնրա չայան պուրուլան միւսաատէի Սէնիյէի հաղրէթը Բասիշահի իւզէրինէ Ռումանիա սէֆիրը քէպիրի էսալէթլու Մ. Լասֆարի ճէնապէրի սուրէթը զայրը ըէսմիյէտէ հուզուրը Շէվքէթմէվֆուրը հաղրէթը Թաճտարիտէ չէրէֆը միւսուլէ նալի օլմուշ ոլար։

ՆԵՐՔԻՆ

ՀԻՃԱԶԻ ԵՐԿԱԹՈՒՂԻՆ.— Հիճազի երկաթուղիին վարչութիւնը հրատարակեց հաշուետոյցը իր գործառնութեանց սկիզբէն, այսինքն ելմտական 1316 տարիէն մինչեւ ներկայ փետրուարի վերջը, 1319։ Գիծին չինութեան համար ընդհ. հասոյթ գոյացած է 1,326,370 ոսկի, և ծախք եղած է 780,639 ոսկի։ Վարչութիւնը հիմա պատրաստ դրամ ունի 545,731 ոսկի։ Յարդ չինուած է 480 քիլօմէթր, որուն 412ը՝ Դամասկոս-Մէքքէ գիծին և 68ը Հայֆա-Մէզրաիպի գիծին վրայ։ Աւարտած գիծերուն վրայ չինուած են 607 քարուկիր կամուրջներ, 144 մէթր երկայնութեամբ թիւնէլ մը, ջրամբարներ են.։ Գնուած են 18 վայրաշարժ, 23 վակօն ուղեւորի համար և 255 վաճառաբարձ վակոն։ Անցեալ օգոստ. 19էն ի վեր գիծը 328 քիլօմէթրէն սկսած է շահագործուիլ, որմէ գոյացած է 4700 ոսկիի հասոյթ։ Տրուած հաշիւներու նայելով, մէկ քիլօմէթրին ծախք գացած է 1593 ոսկի։

ՐՈՒՄԷԼԻԻ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐԸ.—Ձուամայի-Պալայի Բօյտէրէ ըսուած տեղը ընդհարում մը կատարուելով, Պուլկար աւազակները վտարուեր են։

—Սէրէզի յոյն հասարակութիւնը երախտագիտական ուղերձ մը մատոյց աւազակներուն վտարման և խաղաղութիւնը վերահաստատելու մասին ձեռք առնուած միջոցներուն համար։

—Սելանիկի մէջ ոստիկաններու դասախօսութիւնները սկսան։ Իւրաքանչիւրին բաժնուեցաւ իրենց պաշտօնը գծող հրահանգներ։ Նահանգին ոստիկաններուն և քոմիսէրներուն ամբողջ թիւն է 260։ Ոստիկան զօրքերն ալ ամէն օր մարզանքներ կը կատարեն թէ քաղաքին եւ թէ նահանգներուն մէջ։

ԼՈՐՏ ՆԻԻԹԸՆ.— Լորտերու ժողովին անդամ Լորտ Նիւթընը Էտիրնէէն Սելանիկ գնաց, ուր քանի մը օր մնալէ ետք մեկնեցաւ դէպի Մանասթիր։

ԴՐՈՇՄԱՏՈՒՐԲԻ ԿԱՆՈՆԱԳԻՐԸ.—Դրոշմատուրքի կանոնագիրն վերաքննութեան յանձնաժողովը իր տեղեկագիրը մատոյց Բարձր. Մեծ Եպարքոսին։ Նախարարաց Խորհուրդը քննելէ ետք այդ օրինագիծը, կայս. վաւերացման պիտի ենթարկէ։

ՍԵՐՊԻԱԿԱՆ դեսպան Մ. Սիմիչ հիւանդ է։

ԳԱՐՆԱՆԱՑԻՆ ՌԱԶՄԱԳՈՐԾԵՐ.— Զինուորական վարժարանին ուսանողները սկսան գարնանային ռազմախորձերուն։ Տեղագրական քարտէսներու պատրաստութեան և յառաջադացութեան փորձեր կատարեցին Համազգային Անկեանոցին կողմերը։

ՕՍՄ. ՆԱՒԱՏՈՐՄԸ.—Դեր ծովակալ Խալիլ փաշա, որ Մէսուտիյէ յածանաւին չինութեան հսկելու համար Ճենովա գացած էր, Պոլիս դարձաւ։

ՀԱՆԵՐԴՈՒՍ չինութեանց նախարարութիւնը կայս. Պալատ մատոյց ցանկ մը, ուր նշանակուած են անցեալ ելմտական տարուան միջոցին հնարիչի արտօնագիր և մենաշնորհ ստացող անձերուն անունները։

ԲԱՐՁՐ ՕԶԻՐԷՆԵՐԸ.—Բժիշկ մը, նամակ մը գրելով Լ. Հէրալտի, կը թուէ այն վտանգները որոնք առաջ կուգան, իբր նորաձեւութիւն ընդունուած բարձր օձիքներ գործածելէն։ Կ'ըսէ թէ, արեան համախնութիւն, գլխու ցաւ, կոկորդի սեղմում, շնչարգելութեան, սիրտի վրդովումներ եւ թոքային ճնշումներ սովորական արդիւնքներն են բարձր և նեղ օձիքներ գործածելուն։

ԿՈՅՐԵՐՈՒ ՎԱՐԺԱՐԱՆ.— Որոշուեցաւ Տարիւ-Խայրի մէջ մասնաւոր յարկարաժին մը հաստատել կոյրերուն կրթութեան եւ դաստիարակութեան համար։

ԻՒՆԻՕՆ ԸՆԿ.Ը.—Մերսինէն եկած լուրեր գովեստով և համակրանքով կը խօսին Իւնիօն ընկ. Թուրքիոյ ներկայացուցիչ Գայսէրլեան Սիմոն էֆ.ի մասին որ անմիջապէս վճարած է Մերսինի վերջին հրդեհէն Իւնիօնի կրած վնասները որոնք 200,000 ֆրանքի կը հասնին։ Այսքան կարեւոր գումարի մը չուտափոյթ վճարումը մեծապէս գոհ թողուցած է բոլոր Մէրսինցիները, որոնք կը գնահատեն ընկերութեան պատուաւորութիւնն եւ ուղղութիւնը ինչպէս նաեւ Գայսէրլեան էֆ.ի ուղղամտութիւնն ու գործունէութիւնը։ Քաղաքէն մեզ հասած նամակներ կ'ըսեն թէ Գայսէրլեան էֆ. մեկնած է հիմա Մերսինէն դէպ ի Սուրիոյ կողմերը, ընկերութեան գործերով։

ՋԲՕՍԱՇԲՋԻԿՆԵՐ. — Քայզէրիճ Մարիա-Թերէզա չոգենաւը երէկ Պոլիս ժամանեց բազմաթիւ զբօսաշրջիկներով։

—Անցեալ չաբթու Պոլիս այցելող Հունգարացի զբօսաշրջիկները 200 ոսկի տուին Համիտիյէ Մանկանց Հիւանդանոցին։

ԿԱՄՈՒՐՋԻՆ ԱՐԿԱՆԸ.— Բարաքէօյի կամուրջին զարնուելով անոր մնացող Քալթի չոգենաւին ընկերութիւնը 4000 ոսկիի հատուցում մը կուտայ։ Կայս. Կառավարութիւնը հաւաներ է ընդունիլ այդ գումարը կ'ըսէ Սապահ։

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՀՐԴԵՀ.—Դարէսիէ հեռագիր մը կը ծանուցանէ թէ Հէրլէք գիւղին մէջ հրդեհ ծագելով, 36 տուներ մոխիր դարձած են։ Նիւթական վնասը 5000 ոսկի կը հաշուուի։

ՍԷՐ.— Բերացի կառապան մը Մուսթաֆա, ժամանակէ մը ի վեր բռնուած էր Արտէմիսիա անուն պչրուհիի մը։ Մուսթաֆա անցեալները լուր ղրկելով ժամադրութիւն մը խնդրած էր։ Բայց կինը չէր եկած։ Կառապանը բարկացած էր և առիթին կը սպասէր։ Վերջապէս դիցուհին առջի օր կը պտտէր Շիտակ ճամբան. Մուսթաֆա յարձակեցաւ կնոջ վրայ որ սկսաւ պոռալ։ Սիրտնար կառապանը սակայն չուտով օձիքը ձեռք տուաւ։

ԲԵՐԱՑԻ ոստիկանութիւնը իմանալով որ քանի մը գողեր մտադիր են Բերայի կողմը տուներ կողոպտել, Գալաթիոյ մէջ ձերբակալել տուաւ այդ անձերը, որոնք են՝ Սթրաթի, Եանի, Բոսթի ու Ֆոթի անուն վաղեմի չարագործները։ Ատոնց գտնուած տեղէն ռէվոլվէր և գողերու յատուկ գործիքներ գտնուեցան։

ՈՃԻՐ.— Թօփհանէ, Թօմթօմ փողոց գետնայարկ մը կը բնակէր Բօսթի անուն գործաւոր մը։ Առջի իրիկուն անոր կ'այցելէ ատաղձագործ Լուքա, որ կ'սկսի կռիւի մը։ Կռիւը կը տաքնայ և դաշոյնները դուրս կ'ելլեն։ Լուքա իր դաշոյնը կը մխէ Բօսթիի կուրծքը ծանրապէս վիրաւորելով զայն։ Ոճրագործը ձերբակալուեցաւ։

ԱՒԱԶԱԿՆԵՐ.— Անցեալ կիր. գիշեր 8 չարագործներ կը յարձակին Բասապայի երեւելիներէն Հաճի Ալիի տան վրայ։ Տանտէրը, կինը և ծառան վիրաւորելէ ետք կը գողնան 750 ոսկի։ Փախած ատենին կը հանդիպին գիշերապահին, սակայն զայն ալ կը վիրաւորեն և կը յաջողին օձիքին ազատել։

ՓԱՍՏԱԲԱՆԻ ՔԱՐՏՈՒՂԱՐ

Տաճկերէն գրելու և խմբագրելու քաջալերժ, դատական գործերու փորձառու, Հայերէնի հմուտ և Ֆրանսերէնի ըստ բաւականի տեղեակ երիտասարդ մը, աշխոյժ ու պատուաւոր կը փափաքի պաշտօն ստանձնել փաստաբանի մը գրասենեակին մէջ։ Գոհացուցիչ պայման և պատուաւոր երաշխաւորութիւն։ Դիմել Խմբագրատուն։

ՊԱՀԱԹԻ ԱՂԲԱՏԱԽՆԱՄԸ

Նոր Տարւոյ եւ Ս. Ծննդեան տօնին եղած նուիրատուութիւնները

Գառնիկ էֆ. Համբարձումեանի յուղարկաւորութեան առթիւ փոխան ծաղկեփունջի, ձեռամբ Եղիա էֆ. Շահպազի 108։ Տեարք Մ. և Ա. Ունճեան հարազատք և Տեարք Տիգրան և Թորոս Բարաղամեան 60ական։ Տեարք Ասատուր Դաշտաղեան, Համբարձում Գիւլիւքեան, Հայկասէր Աթիկեան, Ամմենեան եղբարք 40ական։ Տօքթ. Յակոբ էֆ. Գէմճեան 30 ղրշ։ Գառնիկ Ս. Կիւլպէնկեան, Սարգիս Թաշեան, Տօքթ. Նազարէթ Տաղաւարեան, Տօքթ. Արզումանեան, Վահան Էսայեան, Տիգրան Ումէտեան, Եդուարդ Գարակէօզեան, Միհրան Սէթեան, Գրիգոր Էվրէնեան, Թոփալեան եղբարք, Գրիգոր Զօրաեան, Աղաման Աւետիսեան, Յարութիւն Ճաֆճաֆեան, Տիկ. Իւղարեր Գիւլիւքեան, Զաքար աղա (Տէօքմէճի), Մագուստ Սէֆէրեան, Հէրճայի վաճառատուն, Աւետիս Թիւֆէնկճեան, Ճան Թովմասեան, Կարապետ Փափազեան, Ոսկեան Պաղտասարեան, Լօզոֆէթ Պաղտասարեան, Գրիգոր Երմէնեան, Ստեփան Թէլեան, Ագրիպաս Ստեփանեան, Արտաշէս Ստեփանեան, Գարամանեան եղբարք, Տօքթ. Ճանիկ Քրիսեան, Համբարձում Եէմէնիճեան, Կարպիս Միրիճանեան, Մարտիրոս Ց. Քաքմաճեան, Խաչիկ Զնտանճեան, Հայկ Ճանիկեան, Յարութիւն Վարդեան, Տիրան Զրաճեան, Ոմն. Սամիկ Պարտիզպանեան, Մհ. Սեփոն Տնտեսեան, Սերովբէ Խ. Պոյաճեան, Աբրահամ Արէլեան, Պաղտիկ Թահմազեան, Ստեփան Գարօղլանեան, Գրիգոր Էգնայեան, Տիկին ոմն. Աշճեան գրատուն, Տօքթ. Ալեքսանդրոս Բանթօրօս, Տիկին Մէօնրիպէ Գալամաճեան, Դալուստ Զրաճեան, 20ական։

Տիրան էֆ. Փափազեան 16 ղրշ։ Տեարք, Պօղոս Փափազեան, Միքայէլ Տօնիկեան 15ական։

ԳԻՇԵՐՈՒԱՆ ՀԵՌԱԳԻՐ

ՎԵՐՋԻՆ ԺԱՄ

Երէկ գիշեր ուշ ատեն հեռագրական գործակալութեանց կողմէ մեզի հաղորդուած են հետեւեալ հեռագիրները.—

ԲԱՐԻԶ, 25 մարտ.—Բորթ-Արթուրէ կը հեռագրեն թէ, ծովակալ Մաքարով յայտնած է չինական կառավարութեան թէ, Մանչուրիոյ բոլոր ծովեզերքին վրայ թորփիլներ հաստատելուած է։

—Սէուլէ կը հեռագրեն թէ, 50,000 ճաբոնցիք կը գտնուին Զէմուլբոյի մէջ։

Ուրիշ հեռագիր մըն ալ կըսէ թէ Ճաբոնցի զօրքերուն մէջ ժանտատենդ (թիֆօ) կը տիրէ, Սէուլի և Բինկ-Եանկի կողմերը։

ՐԵԹԵՐՍԲՈՒՐԳ.—Զարը զօր. Քուրօբաթքինի սպայակոյտին կցեց գնդապետ Մառչանը։

Ռուս չրջանակներու մէջ չատ լաւատես են ռուս-ճաբոնական պատերազմին ելքին վրայ։

Մեր զինուորական չրջանակներուն մէջ հաւանականութիւն կը տեսնեն Լիաօի վրայ մտակայ պատերազմի մը։

Ռուսիոյ քաղաքագէտները հետզհետէ կը կասկածին թէ Չինաստան պիտի միանայ Ճաբոնի։

ԲԱՐԻԶ.—Պաշտօնապէս կը ծանուցուի թէ Թունիզի դէմը յուլիսին Ֆրանսա պիտի գայ։

ՍԱԿԱՐԱՆ

ՂԱԼԱԹԻՈՅ ՍԱԿԱՐԱՆԸ

12/25 Մարտ 1904

ՕՍՄ. ՄԻԱՑԵԱԼ

Երէկ իրիկուն գոցուեցաւ	86.13
Ամէնէն բարձր գինը	86.28
» վար գինը	86.09

ՐՈՒՄԷԼԻԻ ԵՐԿԱԹՈՒՂԻ

Երէկ իրիկուն գոցուեցաւ ֆր.	115.—
Երէկուան բարձր գինը	115.62
» վար »	115.—
Ռուսական	93.25
Ճաբոնական	64.80
Քարափ	506.
Քրէտի Ֆոնսիէ Լիմիթսիէն	281.—
Պանք Նաս. Կրէս.	429.
Թրանսվալի Բամնեթուղթ	5.90
Ռէնթի պարտաթուղթ Ֆրանք	356.
Անատոլ. Երկ. բամնեթ. Ա.Ո.	11.45
Օսմ. Ապահովագր. Ընկ. Լ. Օ.	4.80

ԴՐԱՄՆԵՐՈՒ ԸՆԹԱՑՔԸ

Օսմ. ոսկին 100 ղրշ.էն	ղրշ. փր.
Մէճիտիյէ արծաթ	108.17
Անգլիական ոսկի	110.02
Ֆրանսական ոսկի	87.16
Քրիմիս	51.04
Նոր մէթալիք	104.30
Բոլ	90.10
Ռուպլի թղթադրամ	8.61
Լմտուն 3 ամիս	110.15
Բարիզ »	22.65

ՃԱՆՉՀՈՐ ԴԷՄՔԵՐ

ՄԻՀՐԱՆ ԱԲԻԿԵԱՆ

[ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԵՐԿՎԵՑԵԱԿՍ ԼՈՒՍԱՆԿԱՐ 9.Ը]

Գրոց բրոց մարդ։ Կեանքի պայքարին լծակը Ինքնօգնութեան մէջ փնտրուած գտած է, և անով չինած՝ աղուոր անուն մը։ Իր բանաստէր, բառակրկիտ միտքը լեզուներու քասոին մէջ թափառած է չարունակ և կրցած է ատոնցմէ եօթը իւրացնելու.—թուրքերէն, պրսկ., արաբ., անգլ., ֆրանս., իտալ., բաւական մըն ալ գերմաներէն։ Աւելցուցեմ անմիջապէս թէ առաջին երեք լեզուներու մասին ունեցած հմտութիւնը ա՛յնչափ ճոխ է որ հայերէնի պաշարը կրնայ անշուքցնել. անանկ որ օսմանեան դպրութիւնը մարսող և արտադրող այս միտքը կաղացուներ ու վրանումներ ցոյց տուած է իր գիրքերուն աշխարհաբար յառաջաբանը շարադրելու պահուն։ Ինչո՞ւ. վասն զի երբոր հայերէն գրէ՝ ուրիշ լեզուով մը կը խորհի։

Գրական աշխարհը իրեն համար չա՞տ վաղ է Դրական աշխարհէն, — գրական այս դարուն մէջ ա՛յդ կերպ մասնելուն համար չէ տուժած սակայն. — ասիկա կը հաստատեն հրատարակած բոլոր երկասիրութիւնները, — մեծամասնութեամբ դասագիրք, — որոնց թիւը 75ը գտած է։ Ու «Դաւթեան Գործակալութիւն»ը, ինչպէս նաև Կարապետեան Պետրոս յայտնի ճիգեր ունին սա թիւին հասցնելու իրենց հրատարակութիւնները։ Այդ երկերով Աբիկեան որչափ չէնցուցած է իր նիւթականը, նոյնչափ ալ օգտակար եղած է մեր համայնքին, քանի որ գիտնեք թէ Գնտակ լեզուի հմտութիւնը գեղեցիկ ապագայ մը կ'ապահովէ ամէն անհատի։ Հաւատացած աչկերտներուն անա՛ չատը տիրացած են այդ ապագային։

Բառարդ դար անվհատ իր ուսուցչութիւնը չարունակած է անիկա, մէկ դպրոցէն միւսը, մինչեւ որ ինքզինքը այլ եւս խոնջ զգալով պարտականութեան լուծէն ու «գեղին»ներու դէզէն, լքած է հրապարակը։ Եօթը տարի մը կայ որ իր ներկայութիւնը չը փայլիր մեր Հայ կրթարաններուն մէջ, տեղը առուած է հիմայ Կուրտիկեանի, Սարայտարեանի, Սիմքէչեանի, Կարապետեանի, Նշանթաճեանի և ուրիշներու։ Եթէ մեր դեռատի վարժապետները կարենային դաս հանել առ մարդուն կեանքին օրինակէն՝ հաւատի եղէք թէ «Ուսուցչ. Օգն. Մնուկ» կոչուող ձեռնարկը կը դադրէր գոյութեան իրաւունք ունենալէ։ Աշխատիլ, ինք ի՛ր գլխուն աշխատիլ, հեղինակել, չօրինակել, չէզոք մնալ ճգնիմ քննադատութիւններու հանդէպ, իրաւունք, չան և համբաւ՝ թափուած քրտինքներու մէջ փնտռել, քան թէ պաշտօնակիցներ վարկաբեկ ընելու մէջ։ Դասատու չեմ, բայց ինծի անանկ կուգայ որ ատոնց մէջ կը կայանայ մեր ուսուցիչներուն յաջողութեան գաղտնիքը։ Զաջողողը մէկ բառով ապիկար պիտի կոչէի ես։

Աբիկեան իմին դասատու ալ եղած է՝ երրոր Պէրպէրեանի սան էի։ Կը յարգեմ իր անունը ու կը զմայլիմ՝ կեանքի կրկէսին մէջ իր նժոյգը քառամբակ քալեցուցած ըլլալուն վրայ։ Միայն թէ թող ներէ ինծի, երբոր հոս խոստովանիմ թէ դասանդրութեան եղանակը անանկ բան մը ունէր իր մէջ՝ որ կարծես ըսել կուզէր թէ «ժամանակը ոսկի է» Բացէն, կենցաղագիտութեան դասեր կուտար, «Ի դիմաց Պոլիսէն կուգամ»ի պէս բառաբաղեր կ'ընէր՝ տանկեւար ոճերու նրբութիւնը մեզի ճշդելու դիտումով։ Կը կատակէր, կը նեղսրտէր, կ'առակէր փոխն ի փոխը ողոքիչ լուրջ, բարակ ձայնով մը՝ որ իրեն յատուկ էր։ Իր «Մոմճեան էֆէնտիէ պիր սըֆիր»ը ամէնէն անհնաս ծպռնայիքն էր՝ սաներու ականջին ճաշակուած։

* * *

Քիրքորեանք քիչ մըն ալ իր հեղինակութիւններուն հնչայ դէզը։ 75՝ տասակ գիրք, խօսքո՛վ կը լենայ. գործքով, գիշերներ խորելով, աչքի լուս թափելո՛վ կը լենայ մինակ։ Բարակ, նիհար պրակներուտակ պիտի հանդիպինք ստուար գիրքերու ալ՝ որոնք արդիւնք են տարիներու երկարաշունչ տքնութեան։ Ատոնցմէ են Երեքլեղուեան Բառարանը (օսմ. հայ. գաղ.), օսմաներէն լեզուի ընդարձակ քերականութիւնը և «Իլավէլի կիւլտսթէ»ն՝ որ մինչեւ Զեղոյ տպագրութեան հասած է։ Կը յիշէ՞ք դուք հայ մատենագիր մը՝ որուն մէկ վաստակը տպագրական այս խոշոր հանմամատութիւնը առնէ։ Պօղոսեանի թուաքանութիւնը եւ Տ. Ղեւոնդեանցի Մայրենի Լեզուն դէպ ի այս թիւը մագլցելու ճիգեր ցոյց կուտան։

Նշանակելի պարագայ մը եթէ կայ, այն ալ սա է թէ երբ Աբիկեան իր գործերը իրարու ետեւէ կը թափէր հրապարակ, անանկ ատենի մըն էր՝ ուր Հայ ուսանողը զուրկ էր սամ. դասագիրքներէ։ Գանուածները հինգէնք բաներ էին, խրթին, ճապաղ ու «Թ»ով դիւրուսոյց։ Պ. Պ. Գալըպճեան,—որչափ որ ժամանակակից համանման գիրքերէ կը տեղեկանամ,—ջանք ըրած է ողջուներեանը մրցակից մը ըլլալ իրեն, բայց կ'երեւայ թէ պարագաները չեն օժանդակած։ Այսօր, սակայն, ո՛չ միայն իրեն մրցակից՝ այլ և ախոյեան մը կը ներկայանայ ուրիշ մը. ու, իր երբեմնի ուսուցչին հրապարակէ մեկուսացումն օգտուած՝ նոր նոր գիրքերով դպրոցները կ'ողողէ։ Այս բանին օճան կ'ըլլայ նաև իր անխախտ ու յամառ անդամակցութիւնը այն Հորհուրդին մէջ որ, կ'երեւայ թէ պատճառներ ունի Ուսումնական կոչուելու։

Դիտենք քիչ մըն ալ դաւեշտական կողմերը այդ մրցակցութեան։ Օրինակի համար, Կիլլեսէքճեան ձայնական փափուկ տարբերութիւն մը կը կրէ ու կը դառնայ կ'ըլլայ Նեվսէքսէ։ Դ խաչանիշ և Բ խաչանիշ Շէֆիլտի զմեւիները միտքս կ'իջնան այս առիթով և կամ W ծապէռ և Մ ծապէռ կապար-գրիչները, ու կը ժպտիմ։ Շահագէտի ասանկ փոքրոգի խաղերու հանդէպ Միհրան էֆ. կը թուի սակայն, բողոքի ձայն չի բարձրացուներ երբեք՝ ու չարունակել իր գրիչին անգուլ տատանքը։ Վերջին երկը՝ որ Մանգուսէի խմբագրատունը ձեռքս անցաւ՝ ամփոփոյթ մըն էր ընթացիկ օրէնքներու, գործի մարդոց դասեղանին վրայ գտնուելիք անհրաժեշտ մատեանը։

Զինքը կենսագրած պահուս, ապարդար պիտի ըլլար անցնելու՝ առանց յիշատակութիւնը ընելու իր այն սաներուն որոնք իրենց արժանիքով տէր եղած են նախանձելի գիրքերու։ Գիշենք Պատրիարքարանի այժմու Աւագ գործակատարը, ամենուս սիրելի՝ գրաքննիչ Լեւոն պէյ Սուրէնեանը, Եալի Օսմ. հիւպատոսը, Բերայի դատարանի գործադիր Ժողովի տնօրէնը, Մէլքիէի փոխ-տեսուչը, Երկրագործական Պանքային հաշուակալութեան դիւանի ազնուրէնը, եւալն, եւալն, որոնք մայրաքաղաքիս ու գաւառներու մէջ կը կրուած են Պետական ու Առեւտր. պաշտօններու։ Մէկ քանի գիրքերուն լուսփառքին քով՝ խօսուն փառքերը պիտի մնան ատոնք ու պիտի անեղծ պահեն տարիներու իր համբաւը։

Ախոյեանի խօսք ըրի և մոռցայ մինչեւ օգնական ուսուցիչ մը որ անցեալին մէջ պայքարող մը ցուցուցած է ինքզինքը Միհրանի ինչ ինչ երկասիրութիւններուն դէմ։ Անոր և ուրիշներու ըրածները խիծ ու բիծ որոնել մըն էին աւելի, քերական դէմքով երեւնալու առիթներ՝ այդ քննադատութիւնները,—այն քննափետութիւնները հակցէք դուք։ Կը յիշեմ կարդացած ըլլալ Զօհրապի մէկ յօդուածը, իր օրով պարբերականին մէջ՝ ուր բո՛ւն վարդը կոթուն պսեմներէն միչտ վեր դասուած էր։ Անառասիկ վերլուծեր հատուածը այդ յօդուածին։

«Իր բառագրքին վրայ եղած խիստ ու անիրաւ դատաստանը՝ գծագրութեանց մէջ տրուած չուքին պիտի նըմանի որուն չնորհիւ բուն պատկերը աւելի լուսաւոր ու պայծառ կ'երեւայ աչքերու։»

Աբիկեանի մեծագոյն փառքն են իր ոչ-Հայ յաճախորդները, մեր սիրելի հայրենակից Թուրքերը—Յոյներն ու Հրէաները, որոնց դպրոցներու մէջ մեծ սպառում ունին յարգելի հեղինակին դասագրքերը։ Ասոնց համար պատուած է այլ եւ այլ չնորհներով։

* * *

Բնիկ Սամաթիացի, սան՝ Տանկաքաններու բիրը՝ Բարիա Կարապետի։

Ցիսուենը մանալու բան չէ մնացած։ Այսպէս պիտի ըսէինք երբ որ մի՛այն իր աղերկ գանկին վրայ թարթէինք նայուածքնիս։ Իր առողջ, թիկնեղ կերպարանքը և տչքերուն երիտասարդի ցոլքը ատ բո՛ւն տարիքը հակասելու երեւոյթ մը ունին։ Այլապէս, ինչպէս քսան ա՛յնչափ տարիներու իր ուսուցչական կեանքն ալ կը խօսի արդէն, չատնց թեւակոխած է ան՝ կեանքի աշունը։

Պառկած օձիք և արթուն ուղեղ։ Թուչին անուշ ճեղքը հաճոյքի յայտարար նշան պիտի ընդունէր գանկաբանը, բայց անիկա ամէն հաճոյք ու ամէն վայելք գիրի ու գիրքի մէջ խրատցած կը տեսնէ։ Կը սիրես իր փոթոկոտ քալուածքը, գլուխը սանկ քիչ մը ծռած, անձկալից լրջութիւն մը՝ դէմքին վրայ որ նորէն ուղղիչ գործելը ցոյց կուտայ։ Բարկամիներ կը բարեւեն զինքը ու կը կենան։ Ի՛ր լեզուով խօսողներու առատ թիւին մէջ գուցէ մինակն ըլլամ ես՝ որ ուզեմ հեռը ի՛մ լեզուովս խօսք բանալ, իր թերեսաչ, կոցուկ հայերէնը իմանալու համար։

Բարտուղար թարգման է չատնց «ի Դրան Սպարապետի»։ Ատենը երբոր ներէ, պիտի գանէք զինքը հոս ու հոն, գրատունները յետոյ, ի՛ր իսկ գրատունը,— կամ գրաբենեակը՝ թէ որ կ'ուզէք, — Մէրճան՝ Եալտրզ խանի մէկ մթատուեր խորշը։ ուր գիրքերը՝ թղթակալմ՝ կը լեռնանան դարակներուն մէջ, ուր մեքենան իր հատոցը կը քսքսէ հատորներու շրջանակին և ուր ինքը խորասուզուղի երեւոյթ մը ունի առջեւն բաց տուփարին մէջ։ Հո՛դ են հաշիւները, իր ապրանքներուն, այսինքն իր միտքի արտադրութիւններո՛ւն հաշիւները։ Ի՞նչ հոգեմաշ հանոյք։

Զինքը սա գիրքով դիտելու պահուս, յանկարծ միտքս կ'իյնայ մանաւորի մը ալպումին մէջ նիշած Աբիկեանի այն հոյակապ էջը, զոր գոց ըրեր էինք ատենօք և ուր մարդկային բաղձանքները յուզուած ու լուծուած էին արարական պերճ ոճերու ներդաշնակ տոդանցումով մը։

Սողոմոնին խօսքն է նորէն, «Ուսնանութիւն ունայնութեանց», ամէն պըէտ մէյմէկ կերպ երգած է զանի, Միհրէն սկսէ մինչեւ լուսահոգի Խամէրեանը, որուն մէկ անտիպ փափաքը մեր միտքին մէջ մոռցուած երգի մը պէս իր օրօրումները ունի։

ԹԷՈՂԻԼ

ՄԵՐ ՅԱԿՈԲԻԿԸ

Աստուած վկա՛յ, քոհաթ, չա՛ս քոհաթ տղայ էր սա՛ մեր Յակոբիկը...

Սալոններու միմոսը, soirée-ներու pierrot-ն, սրճարաններու իպիշը, գարեջրատուներու arlequin, զրօսատեղիներու farceur-ը, հարանիքներու ծաղրածուն, հաւաքոյթներու կատակախօսը, գինետուներու bouffon-ը!...

Իր հոգին—polichinelle-ի անմեղ հոգին—յարատեւ քահքահ մըն էր, որուն չէն արձագանգները կը հնչեցնէր այս տափակօրէն դասական «արտասուաց ձոր»ին մէջէն, կատարեալ je-m'en-fichiste-ի ամբողջ խամսրզութիւնով։

Փիլիսոփայ.—

Ան բառը չատ յաւակնոտ է ինքնին և մեր Յակոբիկը ամենեւին յաւակնոտ չէր։

Իմաստո՛ւն մը թերեւս, որ դիտէր կեանքին ամէնէն լալկան բանէն խնդալիք կէտ մը հանել։

Առածը կ'ըսէ թէ ո՛վ որ Շաբաթ խնդայ, Կիրակի կուլայ։

Սակայն, որովհետեւ մեր Յակոբիկը չաբթուան բոլոր օրերն ալ կը խնդար, լալու համար մասնաւոր օր մը չէր գտնար օրացոյցին մէջ։

Երեկոյթ մը ըլլար, հոն էր մեր Յակոբիկը։ Պարահանդէ՞ս. մեր Յակոբիկը հոն էր։ Հարսնի՞ք. հոն ալ էր մեր Յակոբիկը։ Նշանտո՞ւք. մեր Յակոբիկը հոն ալկը գտնայիք անպատճառ։

Հարսնիք մը առանց փեսի գուցէ ըլլար, բայց հարսնիք մը առանց Յակոբիկի...։

...Սալոնի մը դռնէն երբ ներս մտնալու ըլլար, ակռայաղարկ պառաւները ու ճաղատգլուխ ծերերը, աղուոր կիներն ու տգեղ այրերը, սիրուն օրիորդները ու appartement օձիգով blancbec պարոնները, լակոտ աղջիկները ու չուռան մանչուկները, Ակնցի սպասաւորները ու թօմպուլիկ սպասուհիները ամէնը մէկ épanouie դէմքով մը կը սկսէին խնդալ.

—Ooooo՞՞՞, մեր Յակոբիկն է, մեր Յակոբիկը եկաւ, մեր Յակորիկը, մեր Յակորիկը...

Եւ երբ «մեր» Յակոբիկը բերանը բանար, ա՛լ ամէնը մէկ կը ճաթէին խնդալէ։

Մեր Յակոբիկը միայն ինքզինքին Յակորիկը չէր, այլ հաւասարապէս ամէնո՛ւն ալ Յակորիկն էր, քանի որ երբ անոր խօսքը ըլլար, «մեր» Յակոբիկը կ'ըսէին միտ, ինչպէս պիտի ըսուէր «մեր» տունը, «մեր» պարտէզը, «մեր» խոհարարը։

Ան տղան երբէք չէր լացած կեանքին մէջ. երջանիկ տղայ...։

Մայիսի առտու մը ծնած ըլլալու էր խնդալով, խնդալով ալ կ'ապրէր, և ապահովաբար օր մը՝ ալ խնդալով պիտի մեռնէր,—մայիսի առտու մը։

Իր ժամանակակիցները խնդացնելու էր իր մէկ հատիկ հոգը, և երբ բան մը արտասանէր, դիմացինները խնդացընելու համար էր միայն, իր ամբողջ վարձատրութիւնը փնտռելով անոնց քրքիջներուն մէջ։

Այս անհոգ տղան որ կեանքի մէջ ոչ և է պարտականութիւն չէր ճանչնար, իր կեանքին առաջին պարտքը ըրած էր ուրիշները խնդացնել, շատ խոշոր պշտիկութիւն մը սեպելով ինքզինքին, երբ հոգեկան ցաւոտ տրամադրութեան մը պատճառաւ, չկարենար իր սովորական ծիծաղներու փոթորիկները յարուցանել։

Մեր Յակոբիկը՝ հաւատացէ՛ք չատ քոհաթ տղայ էր. և որովհետեւ քոհաթ տղայ էր, ստիպուած էր քոհաթ տղայ մնալ իր արժանապատուութեան, իր համբաւի՛ն, իր prestige-ի՛ն համար։

... Մարդկային ամէնէն նուիրական զգացումները անգթօրէն parodier ընելու համար լեզուին ծայրը պատրաստ կար անպատճառ անխուսափելի blague մը, զոր կը նետէր օդին մէջ։ Կեանքին ամբողջ ծաղրական հեգնութիւնը բովանդակող գերազանցօրէն անտարբեր չեչտով մը, մինչ գնահատիչ քահքահներ կը ծափահարէին մեր Յակոբիկը, ան անման միմոսը, մեռելնե՛րը անգամ անդաստնող միմոսը... որոյ միմոսութեան ոչ գոյ վախճան։

Գրեթէ անփոխարինելիութիւնով մըն էր որ Աստուծուն օրը կը թեքէր սրամտութիւններու իր յաւիտենական répertoire-ը, ուր չատ անգամ իր աւելի կամ նուազ երեւակայական խայտառակութիւնները կը պատմէր, այդ խայտառակութեանց մշանջենական հերոսը, չմեղով ինքզինքը, և այս միեւնոյն սրամտութիւններովը, Աստուծո՛ւն օրը, նորէն կը խնդացնէր, հաթելո՛ւ ատտիճան կը խնդացնէր։

—Ինչ քոհաթ տղայ է սա մեր Յակոբիկը, կ'ըսէին։

Ամէն տեղ, չփացած տո՛ղու մը պէս կը շրջապատէին զայն, և պաշտուած միմոսը, ամէնուն մէջտեղը նստած և իր սիրուած ու սպասուած ըլլալուն անուշ գիտակցութիւնը ըմբոշխնելով, կը քակէր քրքիջներու անհուն տոպրակը, և կը խնդար սիրոյ վրայ, մահուան վրայ, իր վրայ, մեր վրայ, ամուսնութեան վրայ, սիրային հաւատարմութեան վրայ, իր անսպառ ծաղրանքները ցոփաւելով հոս ու հոն, իր անվերջ քահքահները նետելով ասդին ու անդին, մինչ հմայուած ունկնդիրները, անոր մոգական չրթունքներէն կախուած, կը խնդային, կուչտուկուռ կը խնդային, հիւընդալո՛ւ ատտիճան կը խնդային։

Ու իրարմէ բաժնուած ատենին՝ ինքնիրմէն գոհ մարդու մը չեչտովը կը մուլտային իրարու։

—Ա՛ֆ, սա՛ մեր Յակոբիկը, չա՛տ քոհաթ տղայ է. տեղ խասավեք ըսուած բանը չունի։

...Բայց օրին մէկը մեր Յակոբիկն ալ «տեղ խասավեք» ունեցաւ։

Մեռելները անգամ խնդացնող միմոսը որ սիրոյ վրայ կը խնդար, օրին մէկը ատանկներու պէս սիրահարուեցաւ աղջկան մը։

Յակոբիկ իր սէրը մէկուն չյայտնեց, բայց երբ իմացան, ամէն մարդ ճաթեցաւ խնդալէ։

Պայմանագրական .déclaration d'amour-ը երբ ըրաւ իր պաշտելիին, աղջիկը նախ մարեցաւ խնդալէ եւ յետոյ անոր քիթին խնդաց։

Պաշտելին տասը հոգիի հետ խաբեց մեր Յակոբիկը։

Միմոսը լացաւ, լացա՛ւ, բայց մէկուն չուզեց յայտնել իր ցաւը։

Հոգեկան սրտաւեղուումի մը մէջ սա կայն, երբ բարեկամներու պատմեց իր վիշտը, բարեկամները ճաթեցան խընդալէ։

Մեր Յակոբիկը։— Մայիսի առտու մը,— անձնասպան եղաւ սրտին ցաւէն։

Ու ամէն մարդ խնդաց, ճաթելո՛ւ ատտիճան խնդաց։

...Ըսէ՛ք, չատ քոհաթ տղայ չէ՞ր մեր Յակոբիկը։

ԿԱՎԱՌՕՇ

ԱՆԹՐԸ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԿԵԱՆՔԻ ՄԷՋ

Ամէն ժամանակի և ամէն ժողովուրդի բանաստեղծութեան տիեզերական նիւթը սէրն է։ Արդ, բանաստեղծութիւնը անխնդ կը պատմէ սիրոյն ծագումը, իր պատահարները և իր շարժումները։ Կը նկարագրէ բոլոր իր մասնաւոր և յարակից երեւոյթները։ Կը հետազօտէ բոլոր իր եղականութիւնները և բոլոր իր չեղումները։ Կը ջանայ ցոյցակ տպառել, խորաթափանցօրէն վայելել իր խղճագիտութիւնը։ Միայն կայ հարցում մը, ամէնէն կարեւորը սիրոյ նիւթին շուրջ, որով, տարօրինո՛ւկ բան, չի՛ զբաղիր բանաստեղծութիւնը և որ սա՛ է.—ինչպէս կը վերջանայ սէրը։

Պիտի ցաւէի եթէ ինքնակոչ իմաստուն մը գար ընդմիջել զիս և պօռալ երեսիս. «Ինչպէ՞ս, միթէ բանաստեղծութիւնը չի՞ զբաղիր սիրոյ յանգումով, իր վախճանին պատմութեամբ։ Բայց ասիկա ուրանալ է թատրոնը ամբողջովին։ Թատրոնը կը դառնայ միայն այս հարցումին շուրջ, երկու սիրահարներ իրարու պիտի ըլլա՞ն թէ ոչ։ Թատերական գրականութեան բաժանումը՝ տռամին և կատակերգութեան, միթէ՞ չի կայանար ամբողջովին ազէկ կամ գէշ վախճանին մէջ զոր պիտի ունենայ ամօրին սէրը։»

Ասիկա խղճալիօրէն աւելորդ խօսք մը պիտի ըլլար։ Անտարակոյս լաւ կազմակերպուած թատերգական կտորէ մը վերջ վարագոյրը չիջնար, առանց զայն ներկայացնող բանաստեղծը պարկեշտօրէն գոհացուցած ըլլալու մեր հետաքրքրութիւնը սիրային արկածին հանգոյցին մասին։ Այլ սակայն ամուսնութիւնը սիրոյ վախճանը չէ։ Միայն չար խորհուած յոռետես միտքերն են որ ա՛յդպէս կը հաստատեն։

Ճշմարտութիւնը ա՛յն է որ բանաստեղծութիւնը պարզապէս կը նկատէ սէրը իբրեւ յաւիտենական բան մը. ըստ իրեն, այդ սէրը կրնայ կերպափոխիլ, բայց չի՛ կրնար դադրիլ։ Անմա՛հ է ան վայրկեանի հաստատած ծլեցուցիչ plasmaին պէս, որ կրնայ ջնջուած ըլլալ արտաքին զօրութենէ մը, բայց որ, գործարանականօրէն, իրեն ներյատուկ պայմաններով, երբէ՛ք հարկատէ չէ՛ մահուան, երբէք կախում չունի անկէ։ Աւստրիացի թատերգակ բանաստեղծ Գրէտէրիք Հալմի «Անտառներու Զաւակներն հիանալի զուգերգին մէջ, հեղինակը, «Եւ ըսէ՛ ինձ թէ ի՞նչպէս կը վերջանայ սէրը» կնճռոտ՝ գժուարին հարցումին, բացէ ի բաց սապէս կը պատասխանէ. «Սէր չըլլար այն, եթէ կրցած է վերջանալ»։ Սիրոյ վախճանը փորձաքարն է իր հարազատութեան։ Եթէ կրնայ վերջանալ, սէր չըլլար այն։ եթէ սէր է, չի՛ կրնար վերջանալ։ Բոլոր բանաստեղծները Գրէտէրիք Հալմի վճռին կը յարին։ Արտաքին իրողութիւնները ինչ դարձուածք որ ալ կարենան առնել, ո՛չ մէկ բան կը փոխեն սէրէն, ոչ մէկ ազդեցութիւն ունին սիրոյ վրայ։ Ամուսնութենէ յիսսուն տարիներ վերջ, Բոպէրթ Պրնսի Սկովտիացի լեռնականուհին մեղմօրէն կը մրմնջէ դեռ իր կենդանին ականջն ի վար. «Ձօն Անտէրսըն, իմ սէրս, Ձօն, —երբ մենք զիրար ճանչցանք—ձեր մազերը ագռաւին սեւն ունէին, —ձեր գեղեցիկ ճակատը ողորկ էր. —բայց հիմայ ձեր ճակատը հերատ է, Ձօն,—ձեր մազերը նման են ձիւնին։—բայց օրհնեալ ըլլայ ձեր սառած գանկը, —Ձօն Անտէրսըն, իմ սէրս... Ձօն Անտէրսըն, իմ սէրս, Ձօն,—Միասին մագլցեցանք բլուրն ի վեր. — Եւ քանի՞ զուարթ օրեր, Ձօն,—իրարու հետ վայելեցինք։—Հիմայ պէտք է իջնել այդ բլրէն՝ դողդոջուն.— բայց պիտի երթանք ձեռք ձեռքի մէջ. —եւ միասին պիտի նիրհենք այդ բլրին ոտքը,—Ձօն Անտէրսն, իմ սէրս։»

Սէրը, հոս, յաւերժօրէն մնացած՝ վերսին ապրած է նիւթին մեկուսացոտ աւերումէն վերջն ալ, եւ իր սրբազօծ կրակը կ'այրի ճերմակ մազերուն ձիւնին տակ, ինչպէս երբեմն երիտասարդութեան մրտենիներուն առտու եւ պսակաձեւ գանգուրներուն ներքեւ։

Եթէ սէրը չի տանիր գոհացումին, սակիկ ալ ո՛չ մէկ մեղաս կը հասցնէ սիրոյն։ Թիւրիմացութիւն մըն է որ կը բաժնէ իրարմէ սիրահարները. այն ատեն իրենց կեանքը, այդ վայրկեանէն սկսեալ, դրկուա՛ծ է իր իմաստէն, վերջաղաւսային կեանք մը կը վարեն անոնք ինչպէս Հաւէսի թափառիկ ըստուերները, ո՛չ միայն ուրախութենէ զրկուած, այլ գրեթէ անգիտակից.—

«Վերջապէս բամբուեցան իրարմէ և զիրար չտեսան այլեւս—միայն երբեմն երազի մէջ տեսան զիրար—երկար ատենէ ի վեր մեռած էին,—և հազիւ թէ իրենք գիտէին ատիկա»։ (Հանրի Հայնէ)։

Երբ սէրը կը պարտաւորի ընտրել կամ հրաժարումը կամ մեղքը,— կա՛մ վայրենիօրէն ոճրագործութեան կը դիմէ, կլիդէմնէստրային և Էժիսդին պէս, և կա՛մ Վէրթէրի հրաշէնը ձեռք կ'առնէ և ինքզինքը կը փրկէ այսպէս անարգելի ընտրութեան մը հարկէն։ Եւ եթէ ընտրած է մեղքը, ո՛չ մեկ զղջում կը ճանչնայ և կը յաղթանակէ վրէժխնդրութեան և պատուհասին։ Դժոխքին մինչեւ երրորդ շրջանակը, ուր մեղաւոր սիրոյն ստուերը կը քաւեն, Ֆրանսէսքա կ'ըսէ զինքը կարեկցորէն հարցափորձող Տանթէի.—

«Սէրը... զիս բռնակալեց... ա՛յնքան ուժով, որ... չի՛ թողուր զիս դո՛ւռ։»

Սէրը չէ՞ հատուցուած փոխադարձորէն։ սակիկ ալ չի պաղեցներ զայն, և եղերականօրէն կը խանդավառէ զայն։ Այն ատեն կ'երգէ այդ սէրը Օֆելիային հետ, «Բարի լո՛յս, Սուրբ Վալանթէնի տօնն է սա՝», նուռենիներ կ'անցընէ իր վարսերուն մէջ, և ջուրին մէջ կը նետէ ինքզինքը։ Կամ լաւա, հեգ ասպետ Թոկէնպուրկին պէս, զոր անմեծար ծաղրածու մը միայն կրնայ հեգնելի գտնել, «առաւօտ մը կը մնայ հոն, մեռած, ճակատը դալկահար, դէմքը խաղաղիկ դարձած դեռ վանքին պատուհանին կողմը» ուրկէ կ'սպասէր որ իր ամէնասիրելիին երեւնար։ Կամ լաւ ես այդ սէրը կը մարմնանայ Սօլֆիայկի հրաշալի դէմքին մէջ, ամէնէն նուազ ոչխարհային և առավ ամէնէն աւելի արտայայտիչ դէմքը զոր Իպսէն ստեղծած ըլլայ, այն խորհրդաւորական խօսեցեալուհիին մէջ որ, համբերատար և վստահ, յիսուն տարիներ կ'սպասէ Բիւռ Կէնդի, անտառին մէջ ծառին քով, և որ, ծերացած դողդոջուն գլուխով, կը շարունակէ երգել կամացուկ։

«Թերեւս պիտի անցնին դեռ ձմեռը և գարունը, և նոյն իսկ յառաջիկայ ամառը, և ամբողջ տարին։ Բայց օր մը պիտի գա դուն, վստահ եմ, եւ կ'ուզեմ միշտ սպասել, որովհետեւ ես քեզ այդպէս խոստացայ վերջին անգամ։»

Սէրը կընայ փոխուիլ ատելութեան, այն ատեն իր անունը Մէտէ է։ կրնայ այդ սէրը կացինը սիրուհիին ձեռքը տալ, մահացու հարուած մը իջեցնելու համար պաշտելիին գլխուն։ Միայն կայ բան մը որ չի՛ կրնար ըլլալ։ մարիլ անդգայօրէն եւ անհեպիլ։

Այս՛ է բանաստեղծութեան տեսակէտը։ Այդ բանաստեղծութիւնը կ'աղաղակէ Ալֆրէտ Առուպէկի հետ։

«Սակայն սէրը կրնայ տեւել, այո՛, սէրը կրնա՛յ տեւել, ապագան՝ ըլլալ ինչ որ եղած է անցեալը, և հաւատարիմութիւնն ու գորովը՝ երբէք չը զրպլ վերջին մարմրուն ցոլքերուն սարսուռները»։ Բանաստեղծութիւնը կը հռչակէ, կը փառաբանէ միայն «այն Ասպատները որոնք կը մեռնին երբ կը սիրեն»։ Կը ճանչնայ միայն Ծատանը՝ որ «Վերջին ամէն կնոջ մէջ» չի՛ տեսներ, որ նոյն իսկ Հելէնի մէջ ոչինչ կը տեսնէ բայց միայն ա՛յն միակ Մարկրիթը, զոր իր կորսնցուցած տարիքուոյն պատկերը կը հաչածէ յաւէտ, և որ կը պարծի իրեն, միեւնոյն ժամանակ երկի վրայ իր բոլոր ուրախութիւններուն և իր բոլոր ցաւերուն հետ, իր հոգւոյն փոխութիւնը անդնդութեան մէջ։ Զիրենլ այլ եւս, սիրած ըլլալէ վերջ։ Կամնոյն իսկ սիրել երկո՛ւ անգամ։ Ա՛հա՛ ինչ որ չը մնար բանաստեղծութիւնը։ Հնդկական ամէնէն մոլեռանդ ցեղին նման, ի կիր կ'առնէ «Սուդդէ» (Suttee) բուսած օրէնքը, այսինքն այրի կիներուն այրումը իրենց ամուսիններուն դիակներէն չենուած խարոյկին վրայ։ Նոյն իսկ յեղամտութեան նախատիպը, Ցօն Ժուան, սիրոյ յաւիտենականութեան խնդրին ամէնէն փայլուն ապացոյցը կը հայթայթէ իրեն, որովհետեւ բանաստեղծութիւնը, իրական սեռի եռեւեռվազող այդ անկայուն թափառիկը, նորօրինակ հակապատկերով մը, իտալի անխնայ հետապնդող մը կը դարձնէ, իր հոգւոյն մէջ կրելով պատկեր մը՝ որուն մէկ օրինակը կը ճգնի գտնել մանկանացու կիներուն մէջ, ուստի և իր յեղամտութիւնը ըլլալով միայն իր կայուն խարկանքին տենդը, հնչմիտ անհուն, միա՛ կիրոյն ծարաւը։ Այսպէ՛ս է որ նկարչութիւնը ապիտակ զոյնով յառաջ կը բերէ խորունկ և փայլուն մութին զարնուածքը։ (Եթէ այս նիւթին մէջ ոգէաներ կ'երեւակայեն թէ ես իրենց այդպէս կը հաւատանեմ, մօտէն կրնան դիտել, նկարի մը վրայ այն մրահարութիւնը (touche) որոյ միջոցաւ յառաջ բերուած են թաքի կամ սեւ անդուսը, սեւ մազերը կամ եփնոսի փայտը)։

ՄԱՀՒ ՆՈՐՏԱՆԻ

Թարգմ. Ե. ԳՕԼԱՆՃԵԱՆ

ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ ՇԱՐԱԿԱՆ

Տօնական օրերը կը մօտենան, և հաւատացեալներէն չատեր չեն գիտեր եկեղեցիներու մէջ երգուած Շարականներուն խմաստը։ ԱՇԽԱՐՀԱԲԱՐ ՇԱՐԱԿԱՆը որ Թերթիս ազատ-մամբագիր Երուանդ Տ. Անդրէասեանի աշխատասիրութիւնն է, կուգայ այս պէտքը լրացընել։ Կը ծախուի բոլոր Հայ Գրավաճառներու քով։

ԳԻՆ 5 ԴԱՀԵԿԱՆ

ԲԻՒԼԳԱՐԻԱՅԻ այս օրուան թիւին բովանդակութիւնն է.—

Հոգեկան Մեծութիւն.— ՅԱԿՈԲՈՍ Հ. ՃԷՃԻԶԵԱՆ։ Ընթացիկ նիւթեր.— ՀԱՑԿ ԱԳՈՆՑ. Բրոֆ Ալեքսանդր Վան Միլենճքնի բանախօսութիւնը.— Թարգմ. ՄԱՐ. ՏԷՐ ՅԱԿՈԲԵԱՆ։ Ժան Նիւքենի Երազը.— ՄՈՒՇԵՂ ՎԱՐԴԱՊԵՏ։ Դատարակութիւնը ուսանողին տեսակէտով (Տօքթ. Կէյթի բանախօսութիւնը).—ՅԱԿՈԲՈՍ Հ. ՃԷՃԻԶԵԱՆ։ Գրական ուսումնասիրութիւն (Վիքթոր Հիւկոյի արուեստը և ոճը).—ԲՕԼ ՊՈՒՌԺԷ։ Բանաստեղծութիւններ.—Իմաստը։—ԱԿԻՒԼԻՆԷ։ Ապաչա.—ԵՂԻՇԷ ՎԱՐԴԱՊԵՏ։ Տօքթ. Թօքսրնի արկածները («Բիւրակ»ի Վէպը)։

ՈՎ ՍԻՐԱՀԱՐՆԵՐ... ՄԻՒՔԻՔ

Բերա, Թաքսիմ, Էպիթալօքսա գրասարանին վարիչը այս անգամ իր բազմաթիւ յաճախորդները ալ աւելի գոհ թողու նպատակաւ զրօսարանին մէջ նուագող Արեւելեան նուագածուց խումբին մէջ փոփոխութիւններ ըրած է, հրաւիրելով հանրահռչակ Սարը Օնիկ և Ահմէտ պէյը։ որոնցմով կազմուած խումբը յայտնի է որ հրապարակ վրայ գտնուողներուն ընտրելագոյնը կ'ըլլայ։

Միայն Սարը Օնիկի անունը կը բաւէ Արեւելեան երաժշտութիւնը սիրողները թովելու։

Տեր եւ Տիկին

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Ֆ. ԴԱՅՍ